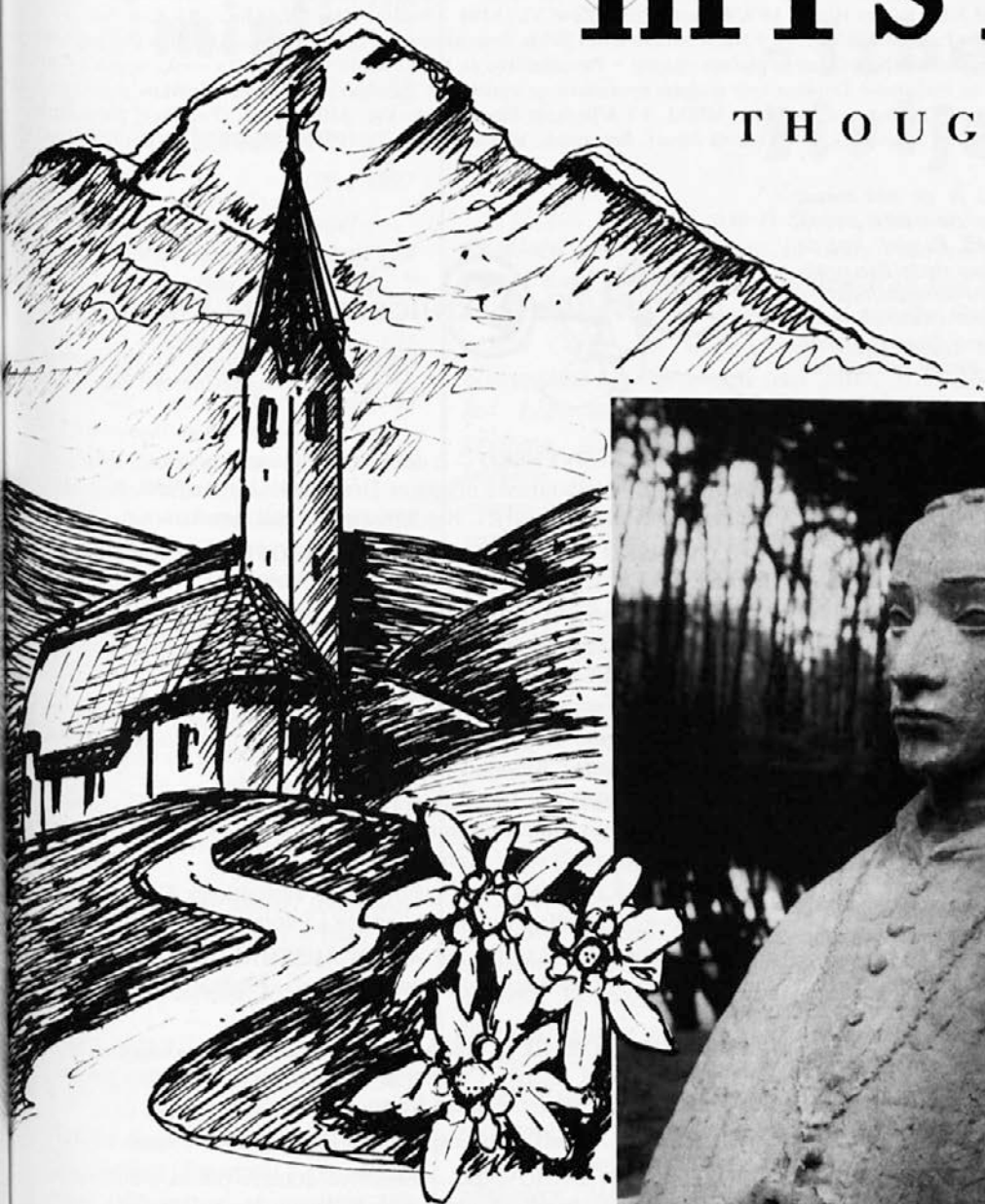

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 46
JUNIJ 1997

misl (THOUGHTS) - Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 - Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 - Fax: (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1997 je deset avstralskih dolarjev, izven Avstralije dvajset, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne upošteva + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.(03)9387 8488 - Fax (03)9380 2141

MESEC JUNIJ je za nas mesec spominov. Mislimo na tisoče povojnih žrtev leta 1945. Pa glej: kot da bi nam tudi njihova nedolžna preli-ta kri pomagala do samostojnosti - ravno v juniju smo dočakali svojo državnost. Bodimo Bogu hvalezni, da so sanje nasih dedov postale resnica.

Ponosen seem na svoj narod, ki je prebrodil vse viharje zgodovine in ni izgubil s površja zemlje, ampak še vedno ljubosumno varuje deželo pod Triglavom. Eno pa me je nedavno zelo prizadelo. Dr. Hribar mi je poslal kopijo avstralske revije *ESCAPE* (Vol 4, Issue 2, 1997), ki ima tudi članek o Sloveniji. Do gotove meje jo lepo opiše, da pa ji tudi - vsaj upam, da nezaslužen - pečat, ki nam ni v čast. Slovenija naj bi bila "raj za homoseksualce". S tem bomo vabili turiste? Nočem tiščati glavo v pesek kot noj in trditi, da mi tega ne poznamo, a prepričan sem, da je naša dežela pod Triglavom še kaj nedolžna v primeri z mnogimi večjimi in bolj pokvarjenimi narodi. Članek govori tudi o razvedrilo za mladino, *Disku*, in v isti sapi pove, da je v Sloveniji "age of consent" štirinajsto leto starosti. Lahko razumeš, da je vstop v *Disko* dovoljen s štirinajstimi leti, ali pa...

Slovenska jed ni omenjena nobena, pač pa so - kot v norčevanju - omenjene tri glavne jedi: avstrijski zrezek, italijanski makaroni in še madžarski golaž.

Uredništvo revije *Escape* bi moralo dobiti nekaj krepkih pisem, ki bodo postavili Slovenijo tja, kamor v resnici spada. Boš pisal?

- Urednik in upravnik

+++

Naslovna slika je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Fotografija pa predstavlja spomenik škofa Baraga pred vhodom v Baragov dom verskega središča v Kew.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO - I. del - Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol. - Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca - Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

SLOVENSKO SLOVSTVO - BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) - A. L. Ceferin (ed.) - Cena 11 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES - V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

VSE POTI - V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. - Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS - Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI - je naslov knjige avstralskega Slovence inž. Ivana Žigona, ki je izšla v Ljubljani. Cena je 15 dolarjev.

THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA bo naslov nove knjige našega sydneyškega rojaka Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

SREČANJA PORTRETI DEJANJA - Trije deli v eni knjigi našega sydneyškega rojaka Ljenka Urbančiča. Cena knjigi je (vključno poština) 25 dolarjev, za študente in upokojece pa 20 dolarjev.

WHISPER - Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš - Cena 10 dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK - Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

LJUDJE POD BIČEM - Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

DAIRY OF A SUBMARINER - V angleščini pisan dnevnik slovenskega podmorničarja JOHNA de Majnika. Cena 13 dolarjev.

božje

misli

Leto

46

in

Št.

človeške

6

JUNIJ 1997

- Slovenija – izberi življenje!
– F. Petrič (Družina) – stran 129
"Spet ima Bog eno dušo več!..."
– I. pogl. "Le eno je potrebno" –
– Karel Mauser – stran 131
Premalo poznan svetniški kandidat – + A. Šuštar – stran 134
Slovinci na TV Kanalu 31
– Elica Rizmal – stran 135
Tebi, Margaret – pesem
– Draga Gelt – stran 136
Moja dežela je naša država
Slovenija – A. Gosnar – stran 137
Središče sv. Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 139
Slovenska kapelica v Penrose P.
– stran 140
Izpod Triglava – stran 142
Na poti do oltarja – A. M. Slomšek
naš oltarni kandidat
– Prir. K. Mahnič – stran 144
Središče Svete Družine, Adelaide
P. Janez – stran 146
Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 147
Naše nabirke – stran 147
Kaj praznujemo 29. junija 1997
– stran 148
Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Bazilij – stran 150
Hvala za lep sprejem!
– Martha Magajna – stran 152
Znamke (Baragova) – stran 153
Z vseh vetrov – stran 154
Kotiček naših mladih – stran 156
Krizem avstralske Slovenije
– stran 157
Pa spet nekaj uvoženega
iz R. Slovenije – stran 160

Slovenija - izberi življenje!

"GLEJ, predložil sem ti življenje in srečo, smrt in nesrečo. Predložil sem ti življenje in smrt, blagoslov in prekletstvo. Izberi torej življenje, da boš živel ti in tvoj zarod!" Te besede iz svetega pisma so navdihnile slovenske škofe, da so na svoji seji v Celju, 26. maja letos, napovedali sinodo Cerkve na Slovenskem v pripravi na leto 2000. Slovenski narod, ki že več kot 1250 let živi iz evangeljskega oznanila, naj bi se ob prelomu tisočletja zopet tesneje ovedel svojih krščanskih korenin in dejavneje zaživel evangeljsko oznanilo. Nova evangelizacija na pragu tretjega tisočletja, h kateri vabi in spodbuja papež, ne more biti le delo zanesenih posameznikov ali v zakupu posameznih karizmatičnih gibanj. Papež v apostolskem pismu Na pragu tretjega tisočletja izrecno spodbuja, naj se organizirajo sinode in s tem zavezuje Cerkev v narodu k delu za novo evangelizacijo.

O vsebini sinode, kjer naj bi, po besedah nadškofa Rodeta, "naredili nekakšen obračun o svojem delu, o preteklosti, proučili svoj sedanjí položaj in predvsem naredili natančen načrt za novo evangelizacijo svoje dežele oz. prebivalstva", se bo še veliko pisalo. Že zdaj pa lahko premišljamo ob geslu sinode, ki se glasi IZBERI ŽIVLJENJE.

Slovinci smo se v tem stoletju nekajkrat srečali z grožnjo, da bomo fizično izginili iz družine svetovnih narodov. Prva svetovna vojna je imela eno največjih gorskih bitk v vsej človeški zgodovini na naših tleh - Soško fronto. Umrlo je čez 600.000 ljudi z različnih strani, med njimi množica slovenskih fantov in mož. Spominske plošče pričajo o njih številu.

Po vojni nas je doletela razdeljenost na tri oz. štiri države, kjer smo bili vsepovsod kot narod v manjšini in ogroženi.

Druga svetovna vojna je prinesla še hujše grožnje in posledice. Načrtna preselitev z nemškega zasedbenega ozemlja v Nemčijo in Srbijo. Upor proti okupatorju, ki je terjal (marsikdaj po nepotrebnem) številne nedolžne žrtve in še komunistična revolucija, ki je ob bratomorni vojni prinesla dolgotrajno, 45-letno obdobje enoumja.

Po vojni je komunistična oblast po sovjetskem vzoru

Trava
poležava
in ne raste več,
srna se tam ne pase več,
komaj tica seda nanj,
pa jo plaho podrobi drugim
in ne more pozabiti mesta,
kamor je sedla . . .

Stanko Majcen
Iz pesmi Kočevski Rog

V mesecu spomina
na Vašo krvavo žrtev,
se priporočamo
Vaši priprošnji.

obračunala z vsemi, ki bi jo lahko ogrožali. Tako je bilo ubitih tudi okrog 12000 domobrancev in njihovih družin (že dozdej je prišlo na spominske plošče po slovenskih župnijah čez 6000 žrtev). **Koliko talentov, pridnih rok in energije, ki bi nam prišla še kako prav, je bilo z vsemi žrtvami tega stoletja pokopanih?**

Tretjič smo bili Slovenci ogroženi ob osamosvojitvi leta 1991. Čudežne svetovne okoliščine in naša enotnost so pripomogle, da je bila vojna na naših tleh kratka.

Ob fizični ogroženosti, ki smo jo Slovenci v tem stoletju izkusili, lahko pritrdimo nekdanjemu svetovalcu ameriškega predsednika za nacionalno varnost Zbigniewu Brzezinskemu, ki ugotavlja, da je bilo dvajseto stoletje stoletje megaumiranja in organizirane blaznosti. Številke so grozljive: vojne so terjale 87 milijonov življenj (med prvo svetovno vojno je npr. umrlo trinajst milijonov civilistov, med drugo pa dvajset milijonov), poskus izgradnje totalitarnih sistemov (fašizma, nacizma in komunizma) pa še nadaljnih 80 milijonov. Hitler je dal pobiti sedemnajst milijonov ljudi, propadli poskus izgradnje komunizma pa je terjal življenja vsaj 60 milijonov ljudi (samo Stalin jih je pobil 25 milijonov). Skupaj je torej naše dvajseto stoletje zahtevalo 170 milijonov žrtev. Brzezinski predvideva, da je bilo teh žrtev verjetno še več, saj je npr. podatke o Stalinovih čistkah težko dobiti (tako kakor pri nas ne moremo izvedeti nič o pobjah v Kočevskem rogu...). Ob prebiranju take statistike vidimo, kako smo bili Slovenci del in žrtve uničevalnega stroja totalitarnih ideologij.

Zato po vseh slabih izkušnjah našega naroda Cerkev ob izteku drugega tisočletja vabi in ponavlja vsem "dobromislečim ljudem v domovini, zamejstvu in zdomstvu", da si "izberemo življenje". Nadškof Rode je v pogovoru o sinodi poudaril: "Slovenski narod je pred izbiro: ali se bomo predajali tokovom smrti, ali se bomo odločili za življenje. Tretje možnosti ni. Kdor se odloči za življenje, se odloči za Boga!" Če so nas v preteklem obdobju ogrožali drugi, se zdaj ogrožamo kar sami: alkohol, splavi, mamila so le tri imena za fizično ogrožanje življenj v našem ljudstvu. Še bolj kot ta pa nas ogroža moralna letargija, ki je posledica 45-letnega enoumja: Razpihovanje sovraštva s pismi bralcev, ki postaja prava manija nekaterih naših dnevnikov; laž, ki jo nekateri razglašajo za resnico; divje lastninjenje, po katerem se nekdanji partijski veljaki spreminjajo v sodobne kapitaliste; kraje, ki jih nekateri z "narodnimi interesi" hočejo razglasiti za narodno koristne, itd. Klic k novi evangelizaciji prihaja ob pravem času in na pravem prostoru.

Slovenija - izberi življenje!

FRANCI PETRIČ

Misli, junij 1997

„Spet ima Bog eno dušo več...“

Ob 200-letnici Baragovega rojstva je tu prvo poglavje romana Karla Mauserja o Baragu "LE ENO JE POTREBNO".

FRANCOSKA revolucija v letu 1789 je Evropo zamajala v koreninah. Cesarske in knežje glave na vseh koncih niso mogle razumeti, da se je uprl človek, ki je vse dotlej mirno in ponižno koračil po starih kolovozih svetnih in duhovnih postav. Ko pa je leta 1793 pod velikim rezilom giljotine odletela glava francoskega cesarja Ludvika, so kronane glave ostrmele. Po vseh evropskih dvorih so se brale črne maše, Avstrija in Prusija sta zbrali vojake. Anglija, rimskonemško cesarstvo, Španija, Sicilija in Holandska so obljubile svojo pomoč. Pričel se je bojni metež, vrstile so se zmage in porazi in ljudje so zdihovali pod bremenom vojnih kontribucij. Težo bojevanja je nosila Avstrija. Cesar Franc je gledal za zavezniki, se v upanju naslonil na Rusijo, toda ko se je v Italiji pojavil Napoleon, se je bojna sreča nagnila na francosko stran. O Svečnici leta 1797 so mu Avstrijci po hudem boju morali prepustiti Mantovo. Cesar Franc je poskušal rešiti južno bojišče s tem, da je proti Napoleonu poslal svojega najboljšega poveljnika brata Karla. Na dan 17. svečana se je pripeljal v Ljubljano in cesarski pesmi, s katero so visokega gosta pozdravili, je pesnik Vodnik dodal:

Trka nam Francoz na vrata,
dobri Fronc za nas skrbi,
pošlje svojga ljubga brata,
Karel rešit nas hiti.

Vendar tudi poveljnik Karel ni mogel ustaviti

Napoleona. Skozi Ljubljano so se pričeli vsipati begunci, ki so bežali pred Francozi in tedaj je tudi Ljubljano popadel strah. Ljudje so pričeli bežati na vse kraje. Tisti, ki so ostali, so videli rešitev samo v tem, da pošljejo k generalu Bernadottu odposlanca, ki naj prosi za milost in prizanesljivost.

Na veliki petek, ki je bil to leto na zadnji suščev dan, je v zgodnjem jutru prijezdilo v Ljubljano štirideset huzarjev s stotnikom, ki je prinesel pomirjevalni glas francoskega generala:

"Naši soldatje bodo ojstro v svoji dolžnosti deržani, de nebodo smeli vam nič kriviga sturiti, inu vsaki soldat bo per ti priči s smrtjo poštrafan, kateri se v vaše prebivališča s silo vrine, inu na tako vižo ropanja dolžan sturi. Mi nismo obdivjanim premagavcem enaki, naše zaderžanje inu perludnost vas bo moglo previzati, de mi čez nadloge, katere vojska s seboj pernese, zdihujemo; mi jih bomo ložji sturili; pridite, inu ne zapustite vaše ogniša."

Kratko francosko vladanje res ni prineslo prehudih kontribucij, toda že po dobrem mesecu, ko je bil sklenjem mir v Leobnu, se je umikajoča francoska vojska grdo obnašala tudi po Ljubljani. Tiste majske dni je deževalo in, da so bili vojaki na suhem, so vdrli v frančiškansko, kapucinsko in nunsko cerkev. Tudi kraje je bilo veliko in ljudje so se oddahnili, ko so 8. maja zginili zadnji Francozi.

Strah globoko v srcih je vendar ostal. Vojske prineso bolezn, šle so govorce, da so na nekaterih

krajih zbruhnile kože, da so Francozi pregnali iz Rima samega papeža in da se Francoz ne bo umiril, dokler ne dobi vsega, po čemer hrepeni. Ljudje še niso pozabili kobilic, ki so pred leti požrle vse proso, in snega, ki je za binkošti leta 1795 tako padal, da je ležal tri dni.

Skrbi so trle graščake in kmetiče. Vsak po svoje je čutil, da se v svetu nekaj spreminja, novotarije so prinašale razpore, celo med duhovno gosposko si niso bili vsi edini. Posebno preprost človek je čutil, kako lepo je bilo včasih, ko so v skrbeh potrkali na samostanska vrata in se olajšani vračali. Zdaj menihov skoraj ni več in pridige nekaterih gospodov so takšne, da se ljudje boje že samega Boga.

Bilo je zgodaj zjutraj na praznik sv. Petra in Pavla. Niti daniti se še ni začelo in graščinica Mala vas na Dolenjskem je bila še potopljena v nočno tišino. Le v sobi, kjer je spal gospodar Janez Baraga z ženo Katarino, je bilo okence oblioto z bledo svetlobo.

Gospodar se je opravljal. Saj je že nekaj dni čakal, kdaj mu bo žena rekla, da je treba po babico, toda zdaj je njen vzdih prišel tako nenadoma, da se je ustrašil. Ob vsakem rojevanju je bil v skrbeh, čeprav je punčka Amalija pred dvema letoma srečno prijokala na svet. Toda dvakrat prej je z otrokom prišla žalost v hišo. Trikrat prav za prav, če pomisli še na Franceta, ki mu ga je dal Bog v prvem zakonu.

"Naj pokličem dekle, da bo pri tebi, dokler se z babico ne vrnem?" je rekel tiho.

"Ne bo tako brž," je rekla spokojno. "Lahko bom sama."

Ko je stopil na dvorišče, je že iz navade pogledal v nebo. Bilo je jasno in zvezdnato. Pričel je zapregati in, kakor da bo skrb manjša, če bo sam sebe slišal, si je skoraj na glas govoril:

"Nič ne more biti napak. Res ni posebno močna, toda po Amaliji se je popravila. Vse te mesece nikoli ni vzdihnila in ne potožila."

Toda skrb ni odšla iz srca niti potem, ko je peljal babico iz Dobrniča. Bila je že starejša ženska, ki je tudi Amalijo prinesla na svet. Govorila je vanj, toda komaj jo je slišal. Doma niti ni takoj spregel. Z babico je stopil v sobo, toliko, da je porodnico mogel še enkrat videti.

"Ti je hudo?" je vprašal ljubeče.

Odkimala je. Nato se je skušala nasmehniti.

"Janez, tako rada bi videla, da bi mi Bog dal fantka."

Baragu se je zadrnilo grlo. Vedel je, kaj misli. Zdravega fantka, ki bo nekoč hodil kakor njegov oče. Po hiši, po dvorišču in po njivah.

"Kar bo Bog dal, Katarina. Da bi bilo le

zdravo."

Babica ga je ljubeznivo porinila skozi vrata.

"Dekla Neža naj vstane in zakuri, da bom imela toplo vodo pri roki," je rekla. "Tebi bi svetovala, da pojdi leč nazaj, pa vem, da ne boš zaspal. Ženo pa stičenski Materi božji priporoči."

Potrto je lezel po stopnicah navzdol, poklical dekle in nato šel odpregat. Ko je odpeljal konja v hlev in mu vrgel pušelj sena, je bil spet na dvorišču. Bleda svetloba na okencu zgoraj ga je bolela in skrbela.

Kako tudi iz ljubezni raste trnje, je pomislil. Takrat, ko mu je umrla prva žena Ana, je ljubezen odpisal. Niti potem, ko se je največja bolečina unesla, ni mislil nanjo, zakaj edini otrok, ki ga je imel, je bil revež. Kadar je pogledal pokvečeno telo in tehtal njegovo obnašanje, je vedel, da bo otrok celo življenje samo životal in da bo do zadnje ure odvisen od drugih ljudi.

Tedaj je bil oskrbnik mirenskega gradu, dekle so gledale na otroka in brat Ignacij, ki je oskrboval grad Belnek, je zdaj pa zdaj prišel na obisk. In prav Ignacij je bil, ki je splel vezi do Jenčičevih v Mali vasi. Nobena ženska na svetu bi ne vzela vdovca s takim otrokom, Katarina ga je. Morda zato, ker je bila že v zrelih letih. Triintriideset let ji je bilo, ko ju je dobrniški župnik Tomaž Zajec zvezal v sveti zakon.

Prav ta misel mu je vselej vstala, kadar je videl ženo v trpljenju. Tudi zdaj.

Noč je bila topla in na obzorju se je pokazala prva svetloba, toda do dneva je bilo še daleč. Ni mogel strpeti, moral je v hišo vsaj toliko, da bi na dnu stopnic prisluhnil, kaj se godi. Pa ni ujel drugega kakor babičin klepet.

Ni našgal luči, le vrata v kuhinjo je odprl, kjer je dekla Neža še vsa zaspana pristavila velik lonec z vodo.

"Mi je težko, da sem te še za praznik moral vreči tako zgodaj pokonci," se je opravičil, ko je stal med vrati.

"Nič zato, da bi se le vse srečno steklo," je rekla milo. "Vselej, kadar je kje bolezen ali križ, se domislim stičenskih gospodov. Spoznali so se na zdravila za ljudi in živali in k Jenčičevim so tako radi prišli. Hudo krivico so cesarski napravili, ko so jih razgnali. Se še spomnim, kakšna žalost je bila tiste dni. Milostljivi gospod opat Tauffrer so jokali, ko so odhajali."

Sedla je na klop in se zastrmela v ogenj. Najstarejša je bila pri hiši, suha, zgarana, toda trdna, da je po hiši lahko opravila še vsako delo. Baraga jo je imel posebno rad še zavoljo tega, ker je s pokvečenim otrokom Francetom imela največ

potrpljenja in jo je otrok še najbolj poslušal. Bila je del hiše, del lepega starega življenja, ki so ga vojske in kontribucije pričele drobiti.

"Mislim, da se bo tudi to pot tako srečno steklo, kakor se je pri Amaliji," je rekla nenadoma. "Da sta Marija in Vincenc umrla, je bila pač božja volja. Bog ve, kaj vse bi imela prestati v življenju?"

Čudno potrft se je gospodar Baraga umaknil nazaj v hišo in zgubljeno gledal v okenca, ki so čakala na jutranjo svetlobo. Močan lesen strop nad glavo mu je bil prenizek, moral je nazaj na dvorišče.

Zvezde so že bledele in nad dolinico pod gradičem je ležal nadih zgodnjega jutra. Vedno je užival nad spokojnimi poletnimi jutri, ki so prišla iz noči in rad je zgodaj vstajal že zavoljo tega. Res bi bila lahko dolinica še lepša, ko bi imela več moče. Tudi kamenje je prihajalo preveč na površje. Toda vsak je bil lahko srečen, da je imel vsaj kapnico z vodo za dom.

Nikoli ni mislil, da bo svoj gospodar, da bo njegovo, po čemer bo hodil. Vedno je računal, da bo oskrbnik, dokler ne pridejo leta za počitek in tedaj bi se pomaknil bližje k Ljubljani. Toda človek obrača, Bog pa obrne.

Zdaj je gospodar z dobro ženo in s skrbmi, ki jih v tem hipu nima nikamor preložiti.

Potegnil se je na klop pod lipo. Samo sedel je in ga je že stisnilo pri srcu. Kolikokrat sta s Katarino sama sedela todle in govorčila. Poznalo se ji je, da

je bila v šoli stičenskih menihov, vedno je našla misel, ki je bila za most med skrbmi. Ko se je rodila Amalija in obstala, je bila njena sreča tolikšna, da je preplavila tudi njega.

Naslonil je glavo v roke in se spet zastrmel v svetlo okence. Zdaj pa zdaj je šla senca mimo njega, babica je hodila po sobi.

Moralo se mu je dremniti, zakaj Nežin klic ga je tako naglo vrgel pokonci, da se je dekla ustrašila.

"Babica vas kliče, gospodar," je rekla v zadregi. Šele na stopnicah se je spomnil, da tako ropota, da bo prebudil celo hišo. Potiisal je stopinje, toda babica je že stala pred vrati in precej trdo rekla:

"Hodiš, kakor da je prišla cela vojska."

Obstal je in tako zaskrbljeno pogledal kvišku, da se ji je zasmilil.

"Saj je vse prav, Janez. Nič ne skrbi. Fantka si dobil."

Z roso v očeh in po prstih je prišel v sobo. Sklonil se je k ženi, pa kar nič mu ni prišlo iz grla.

"Fantek je, Janez," je šepnila. "Zdrav fantek."

Z roko je šel prek njenih prepotenih las. Bilo mu je nerodno pred babico.

Še isti dan, pozno popoldne, sta boter Anton Zurbi in botrica Julijana Abulner s kočijo pripeljala najmlajšega Baraga k staremu krstnemu kamnu v dobrniško cerkev. Po krstu je kaplan Anton Herman zapisal v krstne bukve novo ime:

IRENEJ FRIDERIK BARAGA.

"Spet ima Bog eno dušo več," je rekel veselo.

Dva Baragova spomenika v dobrniški cerkvi:

Krstni kamen, kjer je bil Baraga krščen; njegov doprnski kip

PREMALO POZNAN SVETNIŠKI KANDIDAT

ALOJZI

LETOS 29. junija se spominjamo 200 let od rojstva velikega slovenskega misijonarja Friderika Baraga. To obletnico bodo praznovali v Ameriki pa tudi v domovini. Na slovesnost v Ameriko bodo šli v organizaciji Družine romarji iz Slovenije. Romanje bo vodil škof Alojz Uran. V domovini bodo prav tako posebne slovesnosti. Slovenska pošta je izdala posebno znamko. Baragovi dnevi so vsako leto v Ameriki in tudi pri nas doma. Vendar je Baraga kot velika misijonska in svetniška osebnost premalo znan.

Starejši morda še nekaj vedo o škofu Baragu, mladi pa komaj kaj. Dolgo časa je bilo tako rekoč prepovedano govoriti in pisati o škofu Baragu. V Trebnjem se sicer po njem imenuje trg pred župniščem. Tam stoji tudi Baragov kip. Zadnja leta so Baragovi dnevi v Mali vasi, Dobrnič in Trebnjem.

Na poseben način sem povezan s škofom Baragom, saj je bil lastnik trebanjskega gradu, mimo katere sem več let hodil v osnovno šolo. Danes ta grad, žal, razpada. Moj rojstni kaj je tudi blizu graščine v Mali vasi, kjer bil škof Baraga rojen. Kot pripovedujejo, je hodil Baraga peš iz Trebnjega v Dobrnič prek Grmade, mimo moje rojstne hiše. Bil sem krščen v isti cerkvi v Dobrnič kot škof Baraga; ali tudi pri istem krstnem kamnu, mi ni znano.

Baraga je nedvomno izredna slovenska osebnost. Njegova življenjska pot je bila zelo nenavadna. Najprej je kazalo, da bo postal graščak in se poročil. Potem pa je spoznal božji klic na drugačno pot in postal duhovnik in, kar je bilo še veliko pomembnejše, odločil se je za misijone med Indijanci v Severni Ameriki. Izredno požrtvovalno je deloval med njimi kot misijonar in kot škof. Opravil ni samo veliko versko delo, ampak tudi kulturno, socialno in gospodarsko. Zato ima Baraga izredne zasluge in cela pokrajina v Michiganu je poimenovana po njem.

200. obletnica rojstva škofa Baraga nam daje veliko priložnosti, da bi ga bolje spoznali in tudi, da bi ga predstavili svetu. Slovenci se lahko predstavimo samo s kulturo in verskim življenjem, saj na gospodarskem, političnem in vojaškem področju nimamo nobenih posebnih možnosti. V kulturnem svetu in v Cerkvi pa je Baraga zares velika osebnost in na tak način poseben predstavnik slovenskega naroda.

Tiho sem upal, da bo lani, ko je prišel na obisk v Slovenijo papež Janez Pavel II., razglasil najbolj znane svetniške kandidate - Antona Martina Slomška, Friderika Baraga in Janeza Gnidovca - za blažene. Zanimal sem se, kako je s stvarjo, pa sem zvedel za Baraga in Gnidovca, da proces še ni tako daleč. Za Slomška je bilo veliko upanje, a tudi ta želja se takrat ni izpolnila. Upajmo, da bo kmalu beatifikacija škofa Slomška in bomo tako dobili prvega blaženega med Slovenci.

Praznovanje 200. obletnice rojstva pa naj bo tudi spodbuda, da bi se še bolj prizadevali za beatifikacijo škofa Baraga in za njegovo poznanje. Zato je potrebna molitev, priporočanje škofu Baragu, pa tudi sodelovanje z Baragovim odborom. Prej je odbor vodil msgr. Zdravko Reven, sedaj pa ga vodi ravnatelj semenišča dr. Franc Šuštar. Posebno mladi naj bi Baraga čim bolj spoznali, da bi jim postal vzornik. Saj ravno ob takih vzornikih raste navdušenje za velike in pogumne odločitve in tega si ob tem jubileju prav posebno želimo.

Prav na Baragov rojstni dan, 29. junija, so duhovniška posvečenja. Zato je ta obletnica tudi povabilo, da bi mladi bolje spoznali Baraga in se ob njem navdušili. To ne velja samo za tiste, ki hočejo postati duhovniki, ampak tudi za vse druge, da bi na tak način spoznali del slovenske in svetovne kulture.

ELICA RIZMAL

V začetku letošnjega junija je SLOVENSKI MAGAZIN, prva redna slovenska televizijska oddaja v Avstraliji, praznoval že leto in pol svojega obstoja. Oddajo predvajajo na MCTC (Melbourne Community Television Consortium), TV kanal 31, ki ga dobite na televiziji malo desno ob kanalu SBS. Na vrsto pride naša polurna oddaja vsakih štirinajst dni in sicer na torek ob 7.30 zvečer. (Če je kakšna sprememba v času, jo napovem pri slovenski oddaji na radiu SBS.) Začetnik in organizator je Slovenski narodni svet Viktorije (SNSVic), ki je že julija 1995 stopil v zvezo z Radiotelevizijo Slovenije. Uredništvo posebnih oddaj, imenovanih Slovenski magazin, nam je obljubilo, da nam bodo vsake štirinajst dni pošiljali svoj TV-program tudi v Avstralijo. Dotlej so Slovenski magazin pošiljali v Ameriko in Veliko Britanijo ter ga pripravili tudi za nemško govoreče področje Evrope.

Pravzaprav je idejo, da bi tudi avstralski Slovenci imeli svojo TV-oddajo, sprožila Stanka Gregorič, ko je bila še članica odbora Viktorijskega narodnega sveta. Za stike s Slovensko televizijo je poskrbel Vinko Rizmal, zdaj pa je moje delo, da iz Slovenije prejeti program s pomočjo Philla Harrisa iz Lennox Production preuredim za TV 31.

Novi uvodniki in zaključki z nadarjeno Kristino Cestnik, lastni posnetki aktualnih dogodkov v naši skupnosti, za katere poskrbi s svojo kamero Matija Cestnik, včasih pa tudi Phill Harris, so oddajo naredili bolj zanimivo. Svoje je dodala tudi montaža, v kateri s Harrisom skrbiva, da je - kolikor je le možno - predvajanega tudi v slovenščini.

V začetku je bilo nekaj negotovanja, ker so rajaki pričakovali, da bo oddaja povsem v slovenskem jeziku. Vendar se moramo zavedati, da ima ta naša oddaja predvsem namen, da ostali svet spozna Slovence ter našo majhno in mlado ter lepo deželo v sredini Evrope.

Nekateri se pritožujejo, da nas v Slovenskem magazinu na TV neprestano imenujejo Slovence (izg. Slovin), domovino naše mladosti - Slovenijo pa v angleščini izgovarjajo Slovinia. Nam je taka izgovorjava tuja, saj smo vedno trdili, da prihajamo "from Slovenia", z izgovorjavo e v besedi za "e" in

ne "i". In beseda Slovine (izg. Slovin) nam je neprijetna še toliko bolj, ker je po izgovorjavi tako blizu angleški besedi "sloven" (umazan, zanikrn). Zato se strinjamo s člankom dr. Edita Gobca, ZDA, v katerem razlaga, da je sicer prišlo do takšnega imenovanja zaradi francoskega prevoda imena Slovenije in Slovencev, da pa je že čas, da se to popravi ter citira duhovito izjavo rojaka: da bomo namreč uporabljali ime Slovine takrat, ko se bodo prebivalci ameriške države Virginije imenovali Virgines (zgovorjeno bi pomenilo "devičniki") in ne več Virginians, kot jih imenujejo po slovničnih pravilih angleškega jezika.

Slovenska oddaja je zelo priljubljena pri vodstvu TV kanala 31 in je bila v strokovnem časopisu tudi dobro ocenjena. Cenijo jo tudi številni gledalci, ki niso slovenskega rodu. Večkrat se zgodi, da kličejo pisarno viktorijskega Slovenskega narodnega sveta, hvalijo slovenske lepote in zanimivosti ter želijo zvedeti še več o Sloveniji in Slovencih. Ker je večina predvajanega v angleščini, oddajo razume tudi naša mladina, ki v večini ne zna več pošteno slovensko, vsekakor pa ji na splošno angleščina bolje teče kot jezik staršev. Morda zato, ker smo bili Slovenci v novi domovini preveč zaposleni ter preveč raztreseni, da bi lahko ustanavljali svoje mestne predele, kot so jih večje skupnosti. Morda pa smo tudi premalo ponosni na svoj jezik, da bi odločno vztrajali pred lastnimi otroki z učenjem slovenskega jezika.

V preteklih osemnajstih mesecih Slovenskega magazina na TV kanalu 31, nam je s prispevki priskočil na pomoč tudi Rajko Džordžević iz TV-Velenja, kakor tudi Mirko Bogataj, urednik slovenskega TV-programa na ORF v Celovcu. Svoje Video-odlomke je prispeval Tržaški oket, Tinček Ivanuš s Ptujca, preko Romane Favier Zorut pa tudi TV-Primorka. Prispevke nam je obljubil tudi Ivo Štrakl, direktor RTV-Maribor.

Vabimo vas, da postanete sponzorji Slovenskega magazina. Sponzor ima na začetku in koncu slovenskega TV-programa po deset sekund naslov svojega podjetja in ime na oglasni deski. To ga

stane 300 dolarjev, čeprav je vsaka polurna oddaja draga in to kljub temu, da je večina programa že pripravljena. Če sponzor želi kaseto "svojega programa", mora dodati še deset dolarjev.

Poleg stroškov montaže in za material, moramo za vsako oddajo plačati tudi skupini (ERA-TV), v katero smo vključeni, da smemo biti na programu. Vse moje delo in delo nešteti sodelavcev je prostovoljno in zanj nismo plačani.

Sponzorji slovenskih oddaj na televiziji so bili poleg SNSVic, ki oddajo vzdržuje, sledeči: Družini Toš in Horvat iz Ballarata, družina Toni (dvakrat) iz Sunburyja, Distinction Printing Pty. Ltd. Simona Špacapana, Aljaž Gosnar - Slovensko veleposlaništvo v Canberri (dvakrat), Slo-Impex - Ivo Leber, častni konzul Alfred Brežnik iz Sydneya (dvakrat), Little Forest Nursery - zdaj že pokojna Ivan in Joža Hanželič, Eurofurniture (dvakrat), Avstralsko Istrski klub v Melbournu, družina Štefan Merzel iz Daylesforda, Stane Mlinar, družina Peter Belec, Janez Smolič, John Zemljič, V.F.L. Panelcare P/L - Frank Kampuš, družina Emil

Lagondar. Hvala vam, saj smo z vašo pomočjo uspeli obdržati slovensko oddajo, ki pomaga tujim gledalcem spoznavati Slovenijo, mi pa tudi iz nje zvemo vedno kaj več o svoji rodni domovini, ki jo še premalo poznamo. Z znanjem raste ponos in s ponosom samozavest vsakega posameznika - obogateni pa tudi lahko nudimo več svoji novi multikulturni domovini.

Če želite nadaljnih informacij o slovenski oddaji, želite postati sponzor ali kakor koli drugače pomagati, pokličite Elico ali Vinka Rizmala, ki sta pri SNSVic zadolžena za naš TV-program. Telefon ob večerih:(03)9752 0003, čez dan:(03)9755 2626; ali predsednika SNSVic Štefana Merzela, telefon (059)48 1110, ali pa katerega koli člana upravnega odbora SNSVic.

Upamo, da bomo z vašo pomočjo s Slovenskim magazinom lahko še dolgo razkazovali lepote in zanimivosti Slovenije ter v naš spored vključevali vedno več prispevkov tudi iz našega življenja v Avstraliji.

TEBI, MARGARET

Komu roža cveti?

Roža na vrtu, roža v jeseni . . .

Komu sveča brli –
plamti v večerni luči?

Tebi, Margaret:

Tebi roža cveti,
tebi svečka brli.

Nežna je bila tvoja pomlad,
z načrti, upanjem, polna nad.
Klas na tvojem polju je še zorel,
v ritmu radosti ti slavček je pel,
prinesti na krilih več sanj ni uspel –

Tvoj klas je ovenel,
za vedno tvoj glas je onemel,
a v naših srcih za vedno bo živel.

DRAGA GELT

Pokojna Margaret Krnjak je bila nekaj časa ena mojih učenk v Saturday School of Modern Languages, Dandenong High School. Bila je navdužena učenka, predvsem jo je zanimala kulturna zgodovina Slovencev, in bila je polna veselja in načrtov. Rada je prihajala v šolo. - Draga Gelt

Moja dežela je naša država

*Govor na proslavi dneva državnosti
ALJAŽA GOSNARJA, odpravnika
poslov veleposlanništva RS, je bil kaj
zanimive in informativne vsebine.*

Slovenija

ZDAJ je za nami šest let slovenske države, ki je v svetu prepoznavna in priznana. Z marsičem, kar smo postorili za prijazno življenje v njej, smo zadovoljni. Marsikaj pa nas spravlja tudi v slabo voljo in želeli bi, da bi bilo tega čim manj. Prepričan sem, da tudi lahko opazite, ko se vračate na obisk v svoje kraje, da je doma veliko novega in spodbudnega in se tega skupaj z nami veselite.

Vsako leto je naša domovina nekoliko drugačna, bodisi v kulturnem, gospodarskem ali političnem razvoju, bodisi v medsebojnih odnosih. Slovenci se želimo vedno bolj uveljaviti v svetu.

Prav sedaj so v slovenskem parlamentu v postopku nekatere spremembe slovenske zakonodaje, ki bodo omogočale Sloveniji izpolnitev formalnih pogojev za vstop v Evropsko Unijo v prvem krogu kandidatov. Slovenija izpolnjuje vsa gospodarska in politična merila za vstop, vendar pa še ni zagotovila formalnega pogoja, t.j. spremembo 68 člena slovenske ustave, ki naj bi uredila, da bi odslej tujci lahko kupovali v Sloveniji nepremičnine, vključno z zemljišči. Zato je usoda našega članstva v EU sedaj popolnoma v naših rokah.

Isto ne bi mogli reči za vključevanje v NATO, ki je popolnoma politična odločitev članstva Nata. Po odločitvi ameriškega predsednika Clintona pred nekaj dnevi, o vključitvi le treh držav - Češke, Poljske in Madžarske - so se možnosti Slovenije za vključitev v prvem krogu bistveno zmanjšale, čeprav imamo podporo Nemčije, Francije in Italije in čeprav izpolnjujemo vse kriterije. Do Madridskega sumita, ki bo odločal o novih članicah, je še tri tedne, zato Slovenija nadaljuje z nezmanjšano aktivnostjo lobiranja v Evropi.

Kako pomembno je to vprašanje, kaže tudi novica, ki sem jo prejel danes: da bo na slovenski Dan državnosti, v sredo 25. junija, organizacija Združena Amerika za Slovenijo organizirala pošiljanje pisem in telefonskih klicev v Belo hišo predsedniku Clintonu s prošnjo za podporo vključitvi Slovenije v prvem krogu. Predvidevajo, da se bo v to akcijo vključilo kar 300.000 slovenskih Američanov.

Slovenija v letošnjem letu kandidira tudi za nestalno članico Varnostnega sveta Združenih

narodov, kar bi bil velik izziv in obenem velika čast. Po današnjih predvidevanjih imamo zelo dobre izgleda za uspeh. Pred kratkim sem imel čast izročiti avstralskemu zunanjemu ministru Downerju pismo slovenskega zunanjega ministra Thalerja s prošnjo za avstralsko podporo.

Čeprav so gospodarski indikatorji splošno ugodni, slovenska vlada pripravlja vrsto ukrepov, ki naj bi spodbudili rast gospodarstva in zmanjšali socialne pritiske. Nezaposlenost je še vedno visoka, končuje se postopek privatizacije in denacionalizacije.

Iz povedanega izhaja, da lahko po šestih letih slovenske državnosti z veseljem ugotovljamo, kako pravilna je bila naša odločitev za samostojno Slovenijo.

Seveda vse ni idealno. Velikokrat si želimo boljših rezultatov in manj problemov. Pa vendar ob znani slovenski pridnosti, delavnosti in vlaganju naporov ne vidimo razlogov, zakaj ne bi dosegli naših ciljev.

Odnosi med Slovenijo in Avstralijo se odlično razvijajo, ne samo na gospodarskem, temveč tudi na vseh ostalih področjih kot so kulturno, športno, znanstveno in še druga.

Ti odnosi se ne bi mogli tako dobro razvijati brez velikega ugleda, ki ga uživa v Avstraliji slovenska skupnost. V neštetih kontaktih, ki smo jih imeli v zadnjih več kot štirih letih v Avstraliji, tako s politiki in gospodarstveniki kot tudi z drugimi Avstralci, je bila vedno prisotna najboljša beseda o slovenskih priseljencih v Avstraliji, kot izjemno delovnih, poštenih in prijaznih ljudeh, ki so močno narodno zavedni.

Nobena resna zgodovinska študija ne bo mogla prezreti tisoče in tisoče glasov, s katerimi ste Slovenci v svoji drugi domovini Avstraliji vztrajno in neumorno širili resnico o svoji Sloveniji. To je prišlo še posebno do izraza v kritičnem juniju in juliju 1991, ko so našo novorojeno državo hoteli nasilno spraviti ob življenje. Vlada Avstralije in tudi drugih držav so morale prisluhniti vašemu navdušenju, pa tudi vašim zahtevam po mednarodnem priznanju. Nobenega dvoma ni, da je to bistveno vplivalo na njihove odločitve.

Včeraj sem slišal zelo pomembno novico. V teh

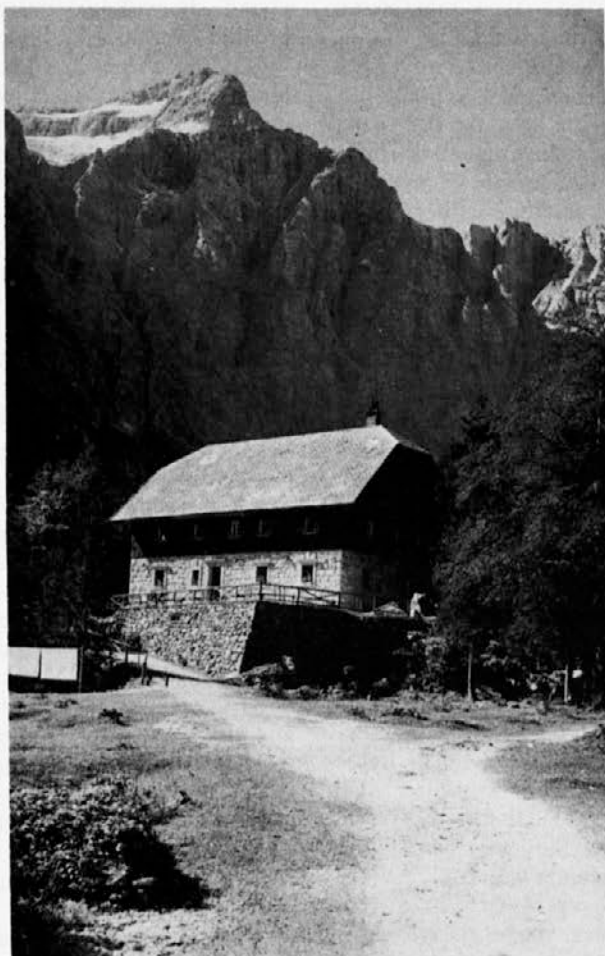
dneh poteka namreč pet let od sprejetja Odloka o odprtju slovenskega konzulata v Sydneyu, na čelu s častnim konzulom g. Alfredom Brežnikom. Ob tem jubileju bi se želel zahvaliti gospodu Brežniku za njegovo izjemno opravljanje dolžnosti in za velik prispevek k razvijanju odnosov med Avstralijo in Slovenijo na vseh različnih področjih delovanja.

Čeprav se Slovenci tako doma kot v tujini večkrat med seboj tudi pojezimo, upravičeno ali neupravičeno kritiziramo, na koncu pa vseeno skupaj kaj spijemo, zato ostajamo ena velika

družina, katere člani se imamo - kljub vsemu nerganju - zelo radi. Še posebno v težkih trenutkih vemo kako držati skupaj. Vsi brez izjeme spoštujemo našo slovensko mater in materin jezik ter smo zavedni Slovenci.

Zato naj končam z besedami rojaka in prijatelja iz Canberre, pesnika Berta Pribca, ki pravi:

Kar nas je povezalo tu, na tujih tleh,
je bil le skupen izvor, ista kri morda?
In vsekakor materina beseda in
zven pesmi izpod slovenskih gora.

Aljažev dom
pod Triglavom

*K*dor svojo domovino v resnici ljubi,
se ne sramuje svojega rodu
in ne jezika materinega. Brez jezika
in naroda bi bila še tako rajska dežela
žalostna puščava. Anton Martin Slomšek

LETOŠNJI, že 23. Mladinski koncert v priredbi naših verskih središč, bo v Sydneyu (Merrylands) in sicer v soboto 4. oktobra. Geslo lanskega koncerta v Melbourne je bilo: KORAJŽA VELJA! Upam, da je v naši mladini še dosti korajže, da bodo tudi letos pripravljeni nastopiti, četudi za nekatere datum prireditve ni ravno najbolj pripraven. Vendar res ni bilo mogoče vsem ugoditi.

Od koncerta nas loči še dobre tri mesece, vendar čas hiti in je dosti priprav. Čimprej imamo spored prireditve, bolj smo zadovoljni. Zato takoj začnite in prijavite svoj nastop. Prijavnice boste že v kratkem lahko dobili na naših verskih središčih in tudi pri društvih. Naše organizacije naprošamo, da spodbujajo mlada dekleta in fante, ki so vajeni nastopanja v kateri koli kategoriji glasbe od petja do igranja na instrumente, posamič ali v skupini. Seveda pridejo v poštev tudi druge odrske točke. Upamo, da bodo zastopana vsa tri naša verska središča in razna društva, kakor tudi drugi kraji, kjer živijo slovenske družine. Vsi mladi ste dobrodošli k nastopu, od koderkoli v Avstraliji. Društva bi morda lahko tudi pomagala financirati potne stroške na koncert kakemu mlademu, ki bi sicer ne mogel priti. Saj delamo vsi za isti cilj, da ohranimo čim več mladine slovenske, ali ne?

DOBRODELNA VEČERJA je na sporedu v soboto 9. avgusta. Vabimo vas, da že zdaj rezervirate ta datum za našo prireditev. V prihodnji številki bomo objavili jedilnik te večerje in druge podrobnosti. Sodelujejo vse tri delavne skupine.

SLOMŠKOVA ZADEVA. Že dolgo nisem na tem mestu nič objavil z ozirom na Slomškovo beatifikacijo. Pred kratkim pa sem prejel pismo iz Rima, v katerem me Slomškov postulator dr. Jezernik imenuje za vice-postulatorja Slomškove zadeve za Avstralijo. Postulator je oseba, ki pospešuje zadevo gotovega kandidata za proglašenje blaženim, vice-postulatorji za razne dežele pa mu pri tem pomagajo.

Naj tu na kratko omenim, kako je s Slomškovo zadevo. Škofijski proces se je pričel v Mariboru (vedno se prične tam, kjer je kandidat umrl) leta 1926. V Rim je prenesel zadevo mariborski škof dr. Maksimilijan Držečnik leta 1962. Pristojna kongregacija je končala pregled Slomškovih spisov, ki jih je ogromno, leta 1976. Medtem je od leta 1964 tekkel proces o Slomškovem življenju in njegovih krepostih; leta 1967 pa se je zataknilo, ker so direktne priče umrle. Zadeva se je morala odslej nadaljevati po zgodovinskem poteku, ki se je končal leta 1994. (Komisije so ga odobrile nekaj dni pred

Misli, junij 1997

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
St. Raphael Slovenian Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

papeževim obiskom Slovenije v lanskem maju.) Za nadaljevanje procesa je bilo treba tudi odpreti Slomškov grob, kar se je zgodilo 19. oktobra 1995.

Med številnimi uslišanji so izbrali eno, ki jo je preučilo škofijsko sodišče od 25. do 27. januarja 1996 v Celju. Dokumenti so bili poslani v Rim na Kongregacijo za zadeve svetnikov. Zdravniški svet je 4. februarja letos v prisotnosti svetega očeta izrazil svoje pozitivno mnenje. Zdaj mora predlagani čudež še preko teološke komisije in končno bo še svet kardinalov papežu predložil svoje zaključke, na podlagi katerih bo papež odločil in v pozitivnem primeru določil čas slovesne beatifikacije.

Iz te razlage postopka, ki je vsekakor natančen in za nas izgleda zapleten, boste lahko razumeli, zakaj je postulator vedno prosil za molitve, da bi se proces uspešno nadaljeval in srečno končal.

Slomškova beatifikacija bo eden največjih dogodkov v zgodovini našega naroda. Ob tem enkratnem verskem in narodnem dogodku naj bi se zbrali Slovenci v domovini, v zamejstvu in kjer koli smo po svetu, in ga dostojno proslavili. Upamo, da bo to kmalu.

Kakšen delež naj bi prinesel vsak Slovenec k proglašitvi Slomška med blažene? Zatekali naj bi se k njemu v vseh važnih zadevah, da mu tako damo priliko, da se izkaže in s tem dokaže, da je pri Bogu. Dalje radi prebirajmo njegov življenjepis, da bomo odkrili njegovo apostolsko gorečnost in njegovo ljubezen do naroda. V "Mislih" je v tej številki že enajsto nadaljevanje o Slomšku. Preberimo ga redno v vsaki številki in Slomška čim bolj spoznajmo. Dalje naj bi dnevno molili prosilno moitev, da bi Bog Slomška poveličal ter ga vsem pokazal za zgled krepostnega življenja. Posnemajmo njegovo gorečnost za božjo čast, za dobrobit bližnjega, priporočajmo mu lastne in zadeve našega naroda.

Po pravici smo lahko ponosni, da ima naš narod

velike može kot so Slomšek, Baraga, Knoblehar in še mnogi.

SLUŽBE BOŽJE - FIGTREE ima slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob petih popoldne. Torej v juliju 13. in 27., v avgustu pa 10. in 24.

CANBERRA je na vrsti za slovensko mašo vsako tretjo nedeljo v mesecu, torej 20. julija in 17. avgusta, ob štirih popoldne; nato pa spet 21. septembra, tokrat pa že ob šestih zvečer. Obvestite se med seboj!

QUEENSLAND ima slovensko mašo na **ZLATI OBALI** v soboto 26. julija ob 7.30 zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. - Naslednji dan, v nedeljo 27. julija, bo slovenska maša samo na slovenskem hribčku v **CORNUBIJI**. Začetek službe božje ob desetih popoldne. Maši sledi prireditev v organizaciji mladine.

NEWCASTLE bo imel spet slovensko mašo v nedeljo 31. avgusta, v stolnici Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Čas je določen: ob šestih zvečer. Po maši je običajno srečanje v dvorani.

PRAZNIK Marijinega vnebovzetja, petek 15.

avgusta, je zapovedan praznik. V naši cerkvi v Merrylandsu bosta sveti maši ob pol desetih popoldne in ob 7. uri zvečer, ko bomo maši dodali tudi pete litanije Matere božje.

SESTANEK našega župnijskega sveta bo v ponedeljek 14. julija ob 7.45 zvečer. Poleg članov sveta je sestanek odprt tudi za druge člane naše skupnosti.

STOJNICA je na vrsti v sredo 6. avgusta ter se spet priporočamo za sodelovanje.

KRSTA - Krystal Rose Klemenič, Eastwood, NSW. Oče Darko, mati Rosemary r. Škraban. Botrovala sta John Škraban ml. in Dolores Veg. Krščeval je merrylandski župnik Fr. Roderick A. Bray, ki je Klemeničeve poročil pred tremi leti. - Sv. Rafael, 7. junija 1997.

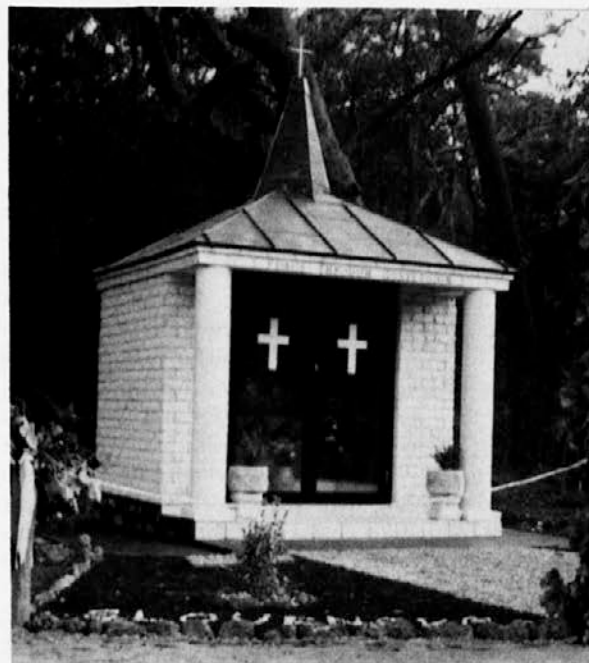
Michael Samuel Konestabo, Greystanes, NSW. Oče Andrea, mati Linda r. Castelli. Boter je bil Robert Jamšek. - Župna cerkev Kraljice miru, Greystanes, NSW, 15. junija 1997.

Novokrščencema, botrom in staršem naše iskrene čestitke!

P. VALERIJAN

Slovenska kapelica

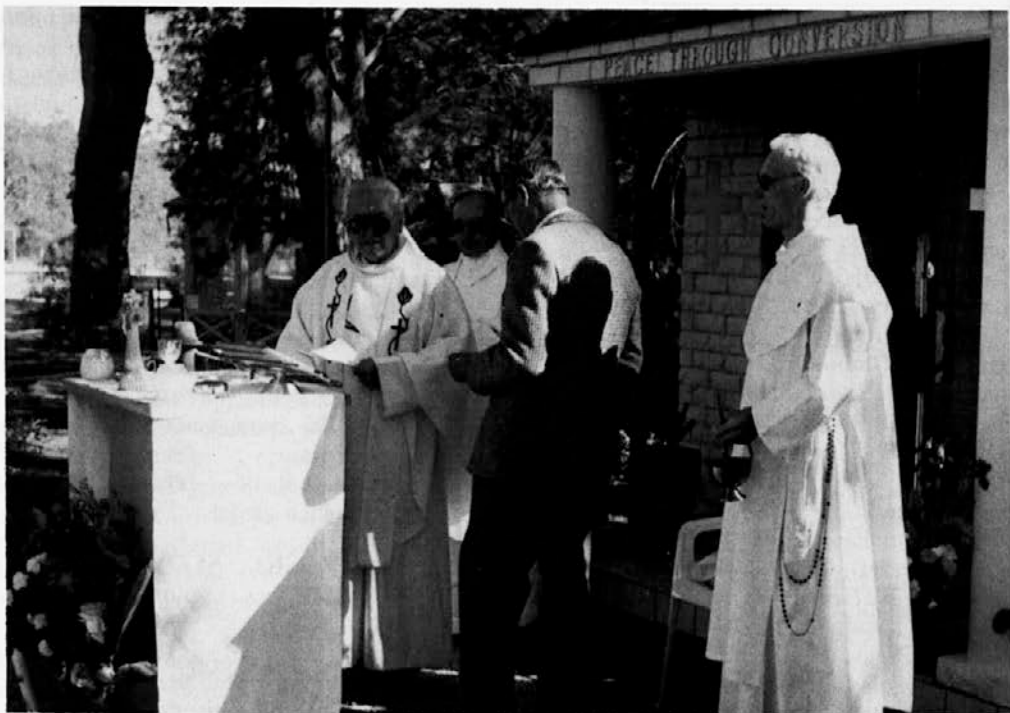
u Penrose Parku

PENROSE PARK je božjepotni kraj ob Hume Highway, dvajset kilometrov zapadno od Berrime. Božjo pot vodijo redovniki sv. Pavla Puščavnika, ali z drugim imenom pavlinci. Red je ustanovil bl. Evzebij leta 1215 na Madžarskem, glavni stan reda pa je danes v Čenstohovi na Poljskem. Tam pavlinci skrbijo za Marijino božjo pot na Jasni gori. Pater Avguštin Lazar je prvi redovnik tega reda, ki je prišel v Avstralijo z namenom, da bi razširil češčenje Čenstohovske Matere božje po Avstraliji. Po prihodu mu je wollongongški škof William Murray izročil v skrb malo cerkvico v Berrimi, kjer je p. Avguštin pričel z redno službo božjo za okoliške vernike. S pomočjo dobrotnikov se mu je posrečilo pred nekako petnajstimi leti kupiti zemljišče v Penrose Parku. Tudi ta spada v škofijo Wollongong, ki ima sedja novega škofa Filipa Wilsona.

P. Avguštin je začel z romanji vsakega 13. dne v mesecu. To so Fatimski dnevi, ker se je Marija

Blagoslovitev
slovenske
kapelice -
med mašo
p. Valerijana

prikazala pastirčkom v Fatimi vsakega 13. v mesecu od maja do oktobra 1917. Letos mineva osemdeset let od teh pomenljivih dogodkov.

Na romanju takega Fatimskega dne patri pavlinci in duhovniki gostje v Penrose Parku spovedujejo na prostem že od osme ali devete ure zjutraj, ko začno prihajati romarji, ki jih ni malo, od blizu in daleč. Njih število je največkrat že kar nekaj tisoč. Ob enajsti uri je romarska maša na prostem. Po maši je nekaj časa za kosilo. Hrano romarji prinesejo s seboj, naprodaj je pa tudi v kioskih na zemljišču.

Ob pol dveh popoldne se romarji zberejo na prostoru pred kapelo, ki je še v originalnem poslopju. Vsaka narodnost ima svojo zastavo in Marijin prapor. Kmalu se začne pomikati procesija med petjem in molitvijo rožnega venca proti lurški votlini, ki je oddaljena od cerkvice dobrega pol kilometra. Pri votlini je nato pobožnost rožnega venca božjega usmiljenja, nagovor in blagoslov z Najsvetejšim. Nato se množice počasi razidejo. Vendar se skupnost, ki ima tam že svojo Marijino kapelico, pred odhodom še ustavi za kratek čas pred njo ter pomoli za svoj narod. Nato je zbiranje pri avtobusih in vrnitev na domove. Ljudje so iz raznih krajev: iz Sydneya, Wollongonga in Canberre, pa tudi iz Bathursta, Newcastlea, Tarreeja in od drugod.

Tudi nekateri Slovenci kar redno prihajajo za Fatimske dni v Penrose Park na romanje. Letos v januarju pa se jim je porodila ideja, da bi tudi

slovenski romarji imeli svojo kapelico. Javili so se dobrotniki in rojak Maks Krajnik, ki ima svojo farmo prav blizu tega romarskega kraja. Maks je veliko pomagal na začetku te božje poti. S svojim traktorjem je napravil prvo pot k lurški votlini in še mnogo drugih potrebnih del.

Tudi pri slovenski kapelici je veliko dela opravil Maks, dobil pa je tudi nekaj slovenskih obrtnikov. Tako je bila kapelica v glavnem gotova do določenega dne - 7. junija, ko smo imeli njen blagoslov. Zbralo se nas je nad dvesto rojakov, večinoma iz Sydneya in Wollongonga, nekaj tudi iz Canberre. Imeli smo procesijo od kapele Čenstohovske Matere božje do naše kapelice, kjer je sledil blagoslov, njemu pa sveta maša. Po maši smo imeli obed, ki ga je pripravila Marija Krajnik. Vsakdo, kdor je le hotel, je dobil južino.

Po okrepcilu pa smo se spet zbrali pri kapelici in med petjem petih litanij odšli k lurški votlini. Nato smo si ogledali novo božjepotno cerkev, ki je bila posvečena letos 24. maja, na praznik Marije Pomagaj.

V slovenski kapelici je poleg križa podoba brezjanske Marije Pomagaj kakor tudi Svetogorske Matere božje, kip Srca Jezusovega in Srca Marijinega. Maks pa ima zamisel, da bi na steklenih vratih imeli podobi naših oltarnih kandidatov, Baraga in Slomška. Upam, da bo s pomočjo nadaljnjih dobrotnikov uspel.

IZPOD TRIGLAVA

NOVOMAŠNIKOV ima Slovenija tudi letos kar lepo število: 23 škofijskih in 9 redovnih.

Od škofijskih jih ima ljubljanska nadškofija devet: **Janez Avsenik** (župnija Šmartno pod Šmarno goro), **Kancijan Čizman** (Ljubljana-Ježica), **Roman Globokar** (Trebnje), **Simon Lorber** (Železniki), **Igor Luzar** (Novo mesto, župnija Sv. Lenart), **Boštjan Modic** (Brezovica), **Božidar Ogrinc** (Polhov Gradec), **Tone Prijatelj** (Dobrepolje-Videm) in **Zdravko Žagar** (Cerklje na Gorenjskem).

Mariborska škofija jih ima dvanajst: **Srečko Fras** (Veržej), **Slavko Haložan** (Sv. Ožbalt-Ptuj), **Alojzij Kačičnik** (Dramlje), **Viljem Kaučič** (Gornja Radgona), **Aleksander Koren** (Sv. Marjeta-Pesnica), **Dušan Egidij Kubot** (Zreče), **Vlado Leskovar** (Slovenske Konjice), **Marko Leva** (Laporje), **Jože Lipovšek** (Vojnik), **Damjan Ratajc** (Sladka gora), **Jože Škofič** (Sv. Barbara v Slov. goricah) in **Jože Vogrin** (Sv. Jakob v Slov. goricah).

Dva pa ima koprška škofija: **Jožef Koren** (Vipava) in **Zoran Zornik** (Bovec).

Od devetih redovnih novomašnikov sta dva salezijanca: **Jože Krnc** (Šentrupert na Dolenjskem) in **Rudi Tisel** (Planina pri Sevnici); dva sta jezuita: **Jože Poljanšek** (Sela pri Kamniku) in **Tone Vake**

(Marija Snežna); dva pa sta minorita: **Vito Muhič** (Hajdina) in **Janez Ferlež** (Sv. Anton-Stoperce). - Po enega novomašnika imajo letos frančiškani (**Simon Peter Berlec**, Ljubljana-Vič), kapucini (**Vladimir Klenko**, Sv. Ožbalt-Ptuj) in lazaristi (**Janez Cerar**, Radomlje).

Letošnja mašniška posvečenja bodo na nedeljo 29. junija, na praznik svetih apostolov Petra in Pavla, v ljubljanski in mariborski stolnici ter v božjepotni cerkvi Log pri Vipavi.

Prosimo Boga za to skupino mladih, ki se odločajo za delo v vinogradu Gospodovem. Brez njihove in naše molitve za vztrajnost in pripravljenost na žrtve ne bo šlo. Naša dolžnost je, da jim pomagamo na življenjski poti, ki jo pričenjajo z vsem mladostnim ognjem in navdušenostjo. Narod jih potrebuje. Gospod, zahvaljen zanje!

KOROŠKI SLOVENC v Avstriji žalujejo. Izgubili so svojo priljubljeno ljudsko pesnico **MILKO HARTMANOVO**, ki je v juniju umrla v 95. letu starosti in so jo 11. junija pokopali v rojstnih Libučah pri Pliberku. Vse dolgo življenje je bila narodnozavedna, ter je s svojimi pesmimi vžigala narodno zavest tudi pri drugih. Že v svoji mladosti je bila zelo aktivna. Tudi v letih nacistične strahovlade je prirejala gospodinjске tečaje za dekleta, ki pa so bili v resnici kovnice slovenske zavesti in narodnega ponosa. Kaj je pomenila pokojna Milka za koroške Slovence, se lepo odraža v trilogiji, v kateri Feliks Bister obravnava njeno življenje in njene pesmi. Prejela je več nagrad, med njimi leta 1984 tudi Tischlerjevo. Leto poprej pa ji je avstrijsko ministrstvo za šolstvo zaradi kulturnih in pedagoških zaslug podelilo naslov profesorice.

POGOVOR z deželnim glavarjem avstrijske Koroške Christofom Zernattom so nedavno omenjali ljubljanski dnevnik. V zvezi z nemškogovorečo manjšino v Sloveniji je izrazil pričakovanje, "da bo Slovenija vprašanje priznanja nemško govorečih Staroavstrijcev zadovoljivo rešila sama". Po uradnih statističnih podatkih iz leta 1991 je na slovenskih tleh le 199 Avstrijcev in vendar se Avstrija tako zanima zanje. Obenem pa molči o Slovencih na Koroškem, ki jih je mnogo več in imajo po nekaterih občinah večino. Pa so Avstrijcem še dvojezični napisi preveč in odveč...

ETNOGRAFSKI MUZEJ v Ljubljani je v še neopremljeni knjižnici pripravil predstavitev dveh publikacij: nove številke svoje strokovne revije Etnolog in delo Franca Goloba Misijonarji,

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

darovalci indijanskih predmetov. To je kritičen, dopolnjen in ilustriran popis predmetov, ki so jih zbrali in ljubljanskemu muzeju darovali misijonski škof Friderik Baraga ter misijonarja Franc Pirc in Ivan Čebul.

Dvestoletnica rojstva škofa Baraga je torej le malo zganila Slovenijo. In prav je tako. Tudi Baragova poštna znamka bo storila svoje, da bo naš oltarni kandidat boljše poznan med svojimi rojaki.

DOL Z ŽUPANOM! je bilo geslo javnega zborovanja dne 4. junija pred Prešernovim spomenikom ob tromostovju. Zborovanje je izreklo javno nezaupnico ljubljanskemu županu Dimitriju Ruplu. Očitajo mu zapravljanje denarja - 150 milijonov tolarjev za razkošno opremljanje županovega kabineta ter 15 milijonov za nabavo luksuznega avtomobila in podobno. So pa še druge zadeve, ki dokazujejo, da sta župan in direktor mestne uprave nosilca mestu škodljive politike. Podobno je, da bo temu javnemu zborovanju sledilo še več mirnih demonstracij, ki naj opozorijo meščane na "zgrešeno metodologijo upravljanja, kakršne se na škodo prestolnice loteva župan".

EVROPSKI MESEC KULTURE je zaživel v vsej svoji pestrosti v Ljubljani dne 3. junija ter bo trajal do 1. julija. Tudi izseljensko društvo Slovenija v svetu je skupno z Raziskovalnim inštitutom Studia Slovenica ter argentinsko Slovensko kulturno akcijo predstavilo kulturno ustvarjalnost Slovencev v svetu. Skupno so doprinesli svoj kamenček v pestri mozaik aktivnosti meseca. Skupno so pripravili likovno razstavo in predstavitev zdamskih umetnikov, razstavo tiska in predavanja o slovenskem zdamskem pripovedništvu. Predstavitve te slovenske kulturne ustvarjalnosti se je začela 3. junija v atriju ljubljanskega frančiškanskega samostana z odprtjem likovne razstave Slovenski umetniki v diaspori.

Na vseh kontinentih so se pojavili in se še rojevajo slovenski umetniki lika, zvoka, besede in misli. Dolga leta je domovina o njih molčala. A njih kulturno delo je lep doprinos k slovenski kulturi, četudi ga domovina tudi danes še ni v celoti ovrednotila. Ravno s prireditvami, kot je udeležba na letošnjem mesecu kulture, bomo končno dobili mesto, ki zdamski kulturi v resnici pripada.

TUDI MED ROMI ima Marija posebno mesto. Na zadnjo majniško nedeljo je leskovški župnik Ludvik Žagar blagoslovil novo in lepo izdelano kapelico, ki so jo v svojem ciganskem naselju Kerinov grm postavili Romi v čast Mariji Kraljici

Misli, junij 1997

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

miru. Postavitev kapelice in tudi izbor Marije je bila njihova lastna zamisel in odločitev. "Kraljica miru" simbolizira mir in spravo - mir med Romi samimi ter spravo med Romi in okoljem v katerem živijo in ki je marsikje in marsikdaj še kako potrebna.

NOVO PORODNIŠNICO z ginekološkim in ORL oddelkom s'zo na zadnjo majsko nedeljo odprli v Novem mestu. Za ta nujni zdravstveni kompleks so si moške na občini skupno z zdravstvenimi delavci že dolgo prizadevali, še posebej od leta 1991, ko je bil za novo bolnišnico sprejet občinski samoprispevek. Med povabljenimi gosti je bil tudi novi ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode, ki je novo stavbo blagoslovil.

V nagovoru je nadškof omenil problem rodnosti v Sloveniji, ki je manjša kot pa je število smrti. To pa ima nujno za posledico negativni prirastek, staranje in izumiranje našega naroda. Nadškof je poudaril, naj se na tem mestu življenje vedno le začneja in nikoli ne končuje. "Nobena mati otroka ne rodi zato, da bi umrl, temveč da bi živel, da bi večno živel. Rodi ga zato, ker ima vero v večno življenje. Malo rojstev pa je - poleg ekonomskih in drugih razlogov - tudi zaradi premajhne vere." Na tem področju ima Cerkev na Slovenskem še posebej pomembno vlogo.

Hvala Bogu, da so minili časi, ko duhovnik ni bil zaželjen v bolnišnici niti za obisk bolnika.

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

(PRVA ŠKOFOVSKA LETA)

Drugo pastirsko pismo v nemškem in slovenskem jeziku pa je namenil vernikom. Posebno slovensko je bilo pisano z izredno milino in toplino, domače in preprosto. V njem navdušuje ljudstvo za krščansko vzgojo, spoštovanje nedelj in praznikov, prejetje zakramentov ter za življenje v veri, v medsebojnem spoštovanju in ljubezni. S škofovim dovoljenjem so ga ponatisnile tudi Novice.

V začetku pisma Slomšek pozdravlja vernike s starim krščanskim pozdravom: "Hvaljen bodi Jezus Kristus!", jim v duhu podaja roko in prosi Boga, naj bi on bil vesel svoje škofije, oni pa svojega škofa. Nato povzame prisposobo iz domačega kmetijskega življenja: "Lepa vinska gorica vinograda Kristusovega je lavantinska škofija, ki se po koroški in štajerski deželi razlega, blizu štirikrat sto tisoč duš ima..." To je žlahtno trsje, med katerim je tudi on sam zrasel, poskusil vsakovrstne službe in zdaj prevzel službo višjega pastirja in hišnika velikega vinograda Gospodovega. Da bi svojo službo zvesto opravljal, potrebuje dobrih delavcev, to so duhovniki, učitelji, starši, gospodarji in gospodinje. Te kliče, da mu pomagajo. Pismo zaključuje škof Slomšek z besedami, ki jih je malo pred smrtjo ponovil ma duhovnih vajah v Rogaški Slatini: "Poglejte, sonce življenja našega hitro zahaja; dan se bo nagnil in približal večer našega dela v vinogradu Gospodovem."

SVETLA RESNICA V ZMEŠANI SVET

V nemirnem letu 1848, času pariške marčne revolucije, ko je završalo po vsej Evropi, je Cerkev nenadoma stala pred velikimi in težkimi nalogami novega časa. Položaj je bil za Slomška pri Št. Andražu veliko težavnejši kot za škofove v čisto nemških škofijah. Zmeda v idejnem in ideološkem pogledu, napačno razumljeni svobodi, vedno pogostejšim izgredom, demonstracijam, napadom na oblastnike ter rastočemu nezaupanju do Cerkve se je tu pridružilo še narodnostno vprašanje. Slomšek se je uprl zahtevi, da se njegovi bogoslovci vključijo v Narodno gardo. Svaril je svoje duhovnike, naj se ne ukvarjajo s politiko, ljudstvu pa je spregovoril z znanim velikonočnim pastirskim listom.

Nemški škofljani na Koroškem so živeli dokaj mirno, toliko bolj pa je vrelo med Slovenci na Koroškem, Štajerskem in Kranjskem. V Tinjah so s kamenjem obmetavali prošta, spodili so upravitelja benediktinskih samostankih posestev v Dobrli Vesi, razgrajali po Celovcu, pliberškemu dekanu so zmetali v potok vozove in mu razbili okna. V puhenštajnski graščini pri Vuzenici so podložniki iz

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENIJA
PREDSEDNIK
ANTON MARTIN SLOMŠEK 11

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blagovetna vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materinski vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

Ribnice hoteli ubiti graščaka Kometerja in se, ker jim je ušel, znesli nad njegovim davkarjem.

V tej babilonski zmešnjavi je svoj glas povzdignil škof Slomšek s pastirskim pismom "Svetla resnica v zmešani svet", ki ga je izdal dne 2. aprila 1848 in ga je ukazal brati vernikom na velikonočno nedeljo in ponedeljek. V nekaterih krajih, kjer so razni hujski naši naščuvali ljudstvo, so razjarjeni kmetje po prvem branju prišli nad župnika in mu prepovedali nadaljnje branje pastirskega pisma. Škof Slomšek je pisal o tem razburjenju nekemu prijatelju: "Rekel sem - in rešil svojo dušo." S tem je mislil, da je storil svojo nadpastirsko dolžnost, ljudem jasno povedal resnico ter obsodil nezakonito početje.

V pastirskem pismu med drugim kliče Slomšek ljudstvu v spomin žalostni izid kmečkih uporov v letih 1515, 1573 in 1635. "Pravica mora biti, pa mora od Boga po višji gosposki priti... Pravica mora biti, za hudobne in dobre. Potrpežljivim dobro - razbojnikom pa gorje. Če si bodo ljudje sami pravico delali, ne bo dolgo, pa bo sin očeta vrgel čez prag in hlapec svojega gospodarja pregnal iz hiše. Ali bo to pravica? Ljudje ne pomislijo, kaj strašnega počenjajo... Zdaj so začeli posvetneži brez vere in brez Boga bogaboječce mašnike črtiti, jih preganjati, jim celo prepovedati pridige in nauke, ki jim niso po volji. Ali ne spoznate, da nam za sveto vero gre? Kjer se pa tare sveta vera in prava krščanska ljubezen umira, tam tudi pravice ni..." Škofova tehtna beseda je veliko zalegla in ljudi obvarovala pred nepremišljenimi dejanji, ki bi imela hude posledice.

Slomšek ni maral skrajnosti. Obsojal je prostaške izgrede in izbruhe razgretih strasti ter pred njimi svaril. Vendar se ni starokopitno branil potrebnih in koristnih sprememb. Marca 1848 piše opatu Vodušku med drugim: "Duhovščina se ne sme kazati sovražno upravičenim preosnovam, ampak

naj jih skuša navrniti v dobro Cerkve, vendar tako, da je ne zajame vrtinec omotičnosti." Avgusta istega leta je na državni zbor tudi sam naslovil peticijo, ki je vsebovala tri točke: 1. ugovor proti ločitvi šole od Cerkve; 2. ugovor proti odpravi verskih obredov; 3. ugovor proti prodaji in zaplembi cerkvenega imetja. Prvi je doživel največ kritike, čeprav je bila Slomškova sveta dolžnost, da se je uprl.

Šole so takrat uspevale, ker so zanje skrbeli duhovniki, ki so s svojim zgledom pripravili starše, da so pošiljali otroke vanje. Triindvajsetega novembra 1848 je sklical Slomšek katehete in učitelje na posvetovanje k Št. Andražu. V svojem govoru je poudaril, da je bila Cerkev šoli vedno mati ter da mora šola vzgajati državljane za nebesa in za državo. Dotaknil pa se je v govoru tudi narodnostnega in jezikovnega vprašanja, do katerega učitelji ne bi smeli biti brezbrizni.

Res "težke preizkušnje", kakor pravi Slomšek v nekem pismu, je prineslo leto 1848 ljudstvu, duhovščini in še posebej škofu. "Delajmo, kar je prav, pa se nikogar ne bojmo; držimo se tem trdneje Boga in Cerkve, čim manj opore imamo v svetu," piše opatu Vodušku potem, ko so mu celjski nemškutarji priredili "mačjo godbo".

V novih razmerah je postal zelo pomemben tudi tisk. Že 19. marca piše Slomšek dekanu Stojanu, da bi potrebovali tedenski ali mesečni časopis. Ko je nedolgo zatem v Ljubljani dr. Pogačar začel izdajati nemški list in "Slovenski cerkveni časopis" (od leta 1849 imenovan "Zgodnja Danica"), mu Slomšek ni hodil v zelje s posebnim listom, ampak je priporočal ljubljanskega. Pod imenom Ljubomir je v prvem letniku tega časopisa objavil več člankov. v 24. številki je v članku z naslovom "Novi časi, novi grehi" sedmerim pglavitnim starim grehom dodal še troje novih, ki so nerverjetno sodobni in lahko

prepoznavni tudi danes, četudi 150 let pozneje: 1. Slabe volitve poslancev v državni zbor. - V nekaterih krajih so res volili pametne in poštene može, a mnogokje nesposobne in malopridne kričače, iz česar izvira mnogo zla. "Dolgo smo čakali, pa boljšega nismo čakal," dostavlja Slomšek. 2. Branje škodljivih knjig in zapeljivih časnikov, ki zastrupljajo ljudstvo. 3. Sprevrženje starih, dobro spoznanih pravic. - Ljudje bi radi vse imeli, pa nič dali!

Konec avgusta 1848 je solnograški nadškof kardinal Schwarzenberg sklical vse škofove svoje nadškofije v Solnograd na posvetovanja o perečih zadevah časa. Pri tem srečanju je vneto sodeloval tudi Slomšek. Škofje so izdali skupen pastirski list, v katerem so vernike opozorili na nevarnosti, ki jim prete. Misli v njem opravičujejo domnevo, da ga je sestavil Slomšek sam, saj mu je predsednik kardinal še posebej zaupal. Ta posvetovanja so bila le priprava za glavna posvetovanja vseh avstrijskih škofov na Dunaju v naslednjem letu.

Pripravila KATARINA MAHNIČ

*Priden vrtnar mora neprenehoma
trebiti, obirati in obrezovati
svoje mlado drevje.*

*Še bolj morata oče in mati
svoje otroke odvajati hudih navad
in slabih nagonov, ki se prikažejo.*

*Najnevarnejše so jeza, nevoščljivost,
nečimurnost, nepokorščina.*

*Ne naveličajte se učiti,
svariti svoje otroke, moliti zanje!*

*Dokler je drevo še mlado,
se lahko zravna, staro drevo
se ulomi. Že zarana začne žgati,
kar kopriva hoče ostati.*

Anton Martin Slomšek

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax (08) 8346 3487

ČAS za adelajdske novice se že izteka, urednik me priganja, v naši adelajdski skupnosti pa se ni zgodilo nič posebnega. Pač, vedno se nekaj dogaja, pa včasih niti ne opazimo. Navadno so meseci junij, julij in avgust precej mirni. Zimsko počivanje.

Tudi letos se bo precej rojakov odpravilo na pot v domači kraj, kjer jim je tekla zibelka. Pa naj ima še tako vegasto streho, dom je vedno dom. Včasih nas je pri obiskih spraševala tajna policija, nekaj težkega in negotovega je viselo nad vsakim. Tega zdaj, hvala Bogu, ni več. Slovenija je svobodna in se še rajši vračamo - ljub temu, da smo razočarani, kaj se dogaja v domovini. Izgleda, da mnogi politiki bolj gledajo na svoje malhe, tisti, ki so jih volili, jim pa niso mar. Razvoj v naši mladi državi nas zaskrbljuje. Kljub temu je ljubezen do doma vedno bolj močna. Nekateri starši med nami se počutijo osamljene, saj otroci doraščajo in gredo svoja pota. Z osamljenostjo se budi domotožje in želja spet videti svoje domače, če jih je še kaj, in svoj dom, ki pa je vse bolj privlačen kot je bil včasih. Lastovka se vedno rada vrača v gnezdo, kjer se je zvalila. Take ptice selivke smo izseljenci.

To odhajanje se tudi naši skupnosti pozna. Že tako nas ni veliko. Tudi smrt vsako leto kar pogosto prihaja med nas: zdaj zmanjka tega, zdaj onega. In vsak izpraznjen prostor ostane prazen. Ljudje, ki so pomagali skupnosti, pa le ostanejo v spominu in drugim za vzor. Upajmo, da se bo v mladih prebudila zavest, da pripadajo slovenski skupnosti. Saj ta problem čutijo prav vse etnične družine: odtujevanje mladih od skupnosti, v katero so kot otroci radi prihajali. Ko pa se še poročijo in dobijo zakonskega druga druge narodnosti, hitro utonejo v angleškem svetu. Pa temu se ni čuditi.

Bolj se je čuditi, da v Sloveniji kar tekmujejo, kdo bo privzel tuje ime za svoje podjetje, od navadne oštarije do velikih obratov. Menda besede Ivana Cankarja kar držijo: Hlapci! Potrebnost bo, da spet vstane narodni buditelj Anton Martin Slomšek in nas zbudi iz narodne otopenosti. Pa tudi iz

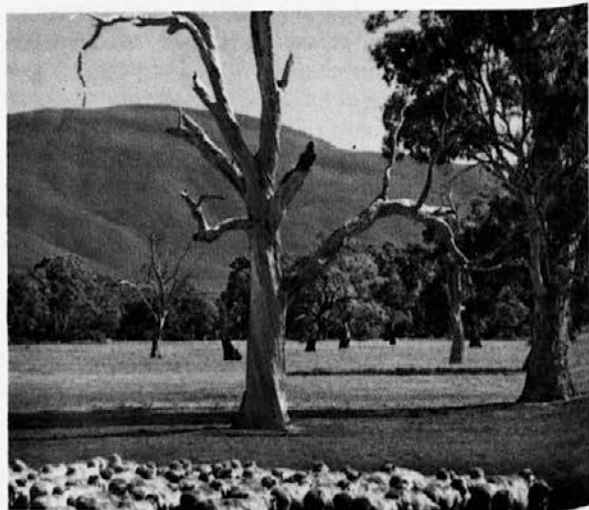
verske. Upajmo, da bo kmalu prištet med blažene in svete, da bo še bolj prosil za slovenski narod doma in po svetu.

Pa vendar se vedno kaj dogaja v naši skupnosti. Kaj avktivni so naši upokojenci. Z minibusom, ki ga posodi država, radi izrabijo čas za obiske raznih krajev Južne Avstralije. Nisem še upokojenec, pa so me pretekli teden povabili s seboj v bližnji North Wallaroo, znan po žitu in ribah. Svoj čas je upokojence vozil Ahlinov Nace, zdaj je njihov voznik Milan Čeligoj, ki nas je varno pripeljal na cilj. Že večkrat smo poskušali ribiško srečo s trnkom, pa ni bilo nič. Pač je bilo na račun patra dosti smeha. Tokrat pa mi je bila sreča naklonjena: ujel sem kar dve sipi. Spet je bilo zaradi sip dosti smeha, v meni pa le nekaj ribiškega ponosa in upanja, da bo drugič sreča še večja. Tako smo se vračali proti Adelaidi veseli in dobro razpoloženi, pa tudi sproščeni. Vsakdo rabi malo spremenbe od časa do časa, da se umakne iz svojega vsakdana in pozabi na skrbi. Izleti so vedno lepi, posebno pa v spomladanskih mesecih, ko je vse zeleno in vse cveti. Takrat se začne tudi v naših srcih buditi novo upanje. Včasih se teh priložnosti niti ne zavedamo in gredo mimo nas neizkoriščene.

Ta dni se v tukajšnjem Slovenskem klubu na veliko pripravljajo k praznovanju 40-letnice. Hitro so minila štiri desetletja, odkar je p. Bazilij po slovenski maši sklical ustanovni sestanek in dal pobudo, da so tudi rojaki Južne Avstralije dobili svoje društvo. A nekateri to kar neradi slišijo.

No, pa drugič kaj več o proslavljanju jubileja.

P. JANEZ

Zunaj avstralskih mest najpogostejša slika

Jožko Kragelj

MOJE CELICE

/PREVAJALNICA/

Držal sem siničko v roki in čutil naglo utripanje njenega srca. Božal sem jo po glavici. S krepeljčki mi je grebla po dlani in se hotela osvoboditi. Takrat sem zaslutil, kako se vsako živo bitje bori proti nasilju in hrepeni po svobodi. Ponujal sem ji slanino, toda iz nasilne roke ni marala jesti. Svobodno se je želela hraniti. Nato sem napravil poskus. Okrog nožice sem ji navil tanko bakreno žico, da bi videl, če se bo naslednjega dne vrnila. Položil sem jo na zunanjo okensko polico. Malo se je otrešla, začivkala in zletela proti smrekam. Naslednjega dne se je vrnila. Obroček je še imela na nožici. Silno jo je motil. Neprestano ga je kljuvala. Po svoje je doživljala, kar smo mi čutili, ko so na uklepali v lisice. Proste roke so ustvarjale, uklenjene ne morejo ustvarjati...

Za nas so bile siničke svojevrstno doživetje, ki ga ni bil deležen vsak jetnik. V zimskem času jih je prišlo na okno tudi po šest, sedem. Vedeli smo, da bodo tudi spomladi ostale v bližini gradu in nam bodo prepevale svoj cicifuj, cicifuj. In to smo tudi doživeli. Meni pa je ostal še poseben spomin na te siničke. Doktor Lenič, poznejši škof, mi je za god napisal tole pesmico:

JOŽKU ZA GOD 1955

Tvoja ljubljena sinička,
drobna ljubezniva ptička,
glej, na oknu zdaj sedi
in tako Ti žvrgoli:

Cicifuj, cicifuj...
Jožko, praznik svoj praznuj!
Cicifuj, cicifuj...
srečno Ti svoj god goduj!

Vso si dolgo zimo nosil
sem na okno in nam trodil
sira, masla in drobtin,
včasih pa celo kolin.

Ko smo v vejah tamle ždele,
tak razgovor smo imele:
"Joj, kako nas rad ima,
Jožko, dobrega srca!"

Misli, junij 1997

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU

PATRA BERNARDA

ZA NAŠE "MISLI":

\$80.— Miša Lajovic; \$50.— Franc Šveb; \$40.— Julka Paulič; \$20.— Anton Novak, Ana Činč, Ivanka Krempl, Mira Berenyi; \$15.— Tine Kramar; \$10.— Sofia Krojs, Štefan Plej, Stanislav Kolar, Franc Rozman Marija Medved, Max Krajnik, Jakob & Frančiška Rejec, Anica Pegan, Alexander Bole, Frank Bubnič, Anka Brgoč, Davorin Zorzut, Rafael Žičkar, Marija Kovarič, Alojzija Cvetko, Jožica Plaznik, Nina Jug, Štefanija Vitez, Martin Recek, Alojz Gombac, Martin Zidanski; \$5.— Angela Lečnik, Marija Dobrigna, Antonija Sankovič, Anton Mršnik, Florjan Mavrič, Jože Nemanič; \$2.— Stanko Fatur.

ZA MISIJONE
IN NAŠE POSINOVLJENE
MISIJONARJE:

\$65.— \$65.— Lojzka Jug (namesto \$65.— Lojzka Jug (namesto Project Comp.); \$50.— Janez Šveb; \$20.— Družina Mikuš (za lačne sirote namesto cvetja na grob Margaret Krnjak); \$5.— Marija Dobrigna.

ZA MISIJONARJA
PETRA OPEKA, Madagaskar:
\$250.— M.D.

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:
\$50.— Janez Šveb; \$30.— Zinka Š.;
\$20.— Marija Kosi.

ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH
BOGOSLOVCEV:
\$50.— Marija Rogina.
V POMOČ SVETI GORI:
\$50.— J.Š.

VSEM DOBROTNIKOM
NAJ BOG BOGATO POVRNE!

KAJ PRAZNUJEMO 29. JUNIJA 1997 ?

Boste rekli: dvestoto obletnico Baragovega rojstva. Vsekakor! Ampak ne rojstva, ki se zapiše v rojstno knjigo, da lahko dokažemo, koliko smo stari. Ta dan praznujemo rojstvo Friderika Baraga za nebesa, saj je to dan njegovega krsta. Dejansko se je Baraga rodil 28. junija 1797. To je dognal frančiškanski pater Bruno Korošak, ki je napisal znanstveni življenjepis za Baragovo kanonizacijo. Dne 28. junija je god svetega Ireneja, lyonskega škofa in cerkvenega očeta. Grško ime tega svetnika pomeni "mirni" ali "mironljubni", kakor razlaga Leto svetnikov. Po slovensko bi mu rekli Mirko ali Miroslav, doma pa so mu po nemškem vzoru rekli Friderik (Friedrich).

Baraga torej nima dvojnega krstnega zavetnika, ampak samo enega, Ireneja, ki se ga Cerkev spominja 28. junija. Ko bi se bil Baraga res rodil 29. junija, bi mu bilo ime Peter, ali pa morda Pavel, nikakor pa ne Friderik.

In odkod potem napačni rojstni datum? Rojstnih knjig v Baragovem času še niso pisali. Poznali so samo krstne knjige in 29. junij je dan Baragovega krstna, ne rojstva. Baraga je na svoj krstni dan gledal kakor na rojstni dan za nebesa. nebesa,

Prav gotovo je danes ponosen na to, da se vsako leto spominjamo prav tega dneva, ko je po krstu postal božji, ne le človeški otrok.

(Iz Družine)

Zdaj prišla je spet pomlad,
vzel od nas slovo bo glad.
Zdaj ne bomo več hodile
sem na okno in prosile.

Zdaj bi rade povrnilo,
kar od Tebe smo dobile
in Ti bomo vse vesele
tu pod oknom gostolele.

Jožko, naš prijatelj mili,
ki pomagal si nam v sili,
zdaj koncert bomo imele
in za god Ti žvrgolele.

Cicifuj, cicifuj...
praznik svoj lepo praznuj,
cicifuj, cicifuj...
srečno Ti svoj god goduj!

Ko pa spet bo prišel mraz,
ne pozabi Ti na nas,
svoje ljubeznive ptičke,
kose, škorce in siničke!

Cicifuj, cicifuj...
le lepo svoj god praznuj!

Vsi v prevajalnici smo bili deležni tudi dobrot in paketov. Razumljivo je, da smo za take priložnosti prihranili najboljše, kar so nam domači poslali. Delovni polet je ob takih dnevih pojemal, le tu pa tam je zarokopotal kak stroj. Večino časa smo porabili za pogovore in ugibanje o bodočnosti.

V sobi, kjer smo spali, nam je delal kratek čas Ljubo Marc. Vse je znal obrniti na šalo. Ko je bilo kdaj napeto v sobi, je takoj prišel na dan s svojimi dovtipi. Smeh je bil za nas več kot pol zdravja. Tudi s pazniki je dobro vozil. Znal jim je vedno tako odgovoriti, da se niso jezili in so le s težavo zadrževali smeh. Ko so gradili stanovanje za paznike, je bil Ljubo za malovarja. Ni se pretegnil. Pazil pa je, da je imel zidar vedno dovolj opeke in malte na svojem odru. Pozimi se je dobro oblekel. Nosil je nekak kožuh vrh arestantske obleke, da je bil okrogel kot sodček. Tudi hrana mu je teknila. Od doma mu je mama poslala kako klobaso in kos slanine, kar si je zjutraj narezal med kruh, da je imel za malico. V sobi je rad pripovedoval svoje doživljanje iz Cerkna-Rima in Drežnice. Kar ni sam povedal, sem plel iz njega, da sem nabral dovolj snovi za 35 kitic, ki so prikazale njegovo življenje ob 35. rojstnem dnevu.

Zdelo se mu je, da nekaj kuham, ker sem se v takih priložnostih pomaknil v kot med pograde in zbiral besede, ki bi jih povezal v rime tako, da bi celota imela smisel. Dne 8. aprila 1955 smo se zbrali okrog njega. Voščili smo mu ob deklamaciji te pesmi:

BENJAMINU LJUBU MARCU ZA GOD

1. Marec mrzli je za nami,
sonce greje nas v omami,
popje, brstje, vse poganja
in pomlad nam spet oznanja.
2. MARC je sonce naše sobe,
zanj res lepše ni podobe.

Vedno nas z dovtipi greje,
še ko jezen je, se smeje.

3. O tem soncu, ki nam sveti
v zimskem mrazu in poleti,
o njegovih dobrih delih,
šalah in podvigih smelih

4. sliko bom podal vam skromno,
ker bilo bi res ogromno,
če hotel bi do globine
vse opevati vrline.

5. Zibko mu dala je bela Ljubljana.
Deška, otroška, mladeniška leta
z burjo vipavsko bila so prežeta,
z žarki primorskega sonca obdana.

6. Mati je iskro ljubezni prižgala,
ki zažarela v mogočnem je zublju.
Vzljubil najprej je deželo ob Hublju,
ki bo do smrti mu v duši ostala.

7. Oče v delavnico sinka je vodil,
kjer so vsekrižem tiktakale ure,
kot bi se v kurniku kregale kure,
ki jih z dvorišča je sokol napodil.

8. Ure za sinka bile so skrivnosti.
Urno od mize do mize je švigal,
tipal, poslušal, z jezičkom pomigal,
srček mu tolkel je poln radosti.

9. Srečen razstavljal je staro kolesje,
rahlo z žeblički po zvončkih udarjal
in se z igračkami sam pogovarjal.
V resno to delo zamaknjen bil ves je.

10. Hitro so leta detinska minila,
doba igrač in brezskrbno življenje.
Svinčnike, barvice, zvezke, učenje
šola je mlademu dečku odkrila.

11. Barvice pisane, risanke bele
v torbici svoji imel je najraje.
Hiše, vasice je risal igraje,
travnike, ovce in krave debele.

12. Glavico modro in njene darove
kmalu spoznali so v ajdovski šoli,
ki je slovela povsod naokoli,
in so odkrili mu druge svetove.

13. S "polževko" znano odšel je v Gorico.
Janeza Boska sinovi veselil
dečka so z radostnim srcem sprejeli
in ga že šteli za svojo ovčico.

14. Hitro je ovca zbežala iz hleva:
Ljubo je v deško odšel semenišče.
Čutil je v srcu, da Bog ga že išče
in ga za narod slovenski zahteva.

15. Tu je tovariše našel iskrene
in med sošolci je srečal Kobala,
ki sta si vedno zvesta ostala.
Videl v sošolcih značaje je klene.

16. Leta goriška, prepolna spominov!
Doba učenja, prešerne mladosti,
doba hinavščine, stisk in bridkosti,
doba tiranov, junakov, trpinov.

17. Tvoji sprehodi: okoliški griči,
Soča zelena in polje prostrano!
Slišal si tod melodijo ubrano,
ko so prepevali ptiči in črički.

18. Romal v poletnih si dneh na Višarje.
Gore ponosne pred tabo so stale
in so kot lepe bile katedrale.
Dušo prevzemal mogočnosti čar je.

19. Vzljubil si lepo primorsko deželo
z ognjem mladostne ljubezni goreče.
Videl si ljudstvo slovensko trpeče,
ki je pod tujcevo peto ihtelo.

20. Ljudstvo velike je čakalo žrtve,
da odpoveš se domačim, družini
in mu resnico oznaniš v temini
ter se daruješ za žive in mrtve.

21. Z jasnim obrazom, odkrito, junaško
si od posvetnega vsega se ločil.
Bogu služiti si sam se odločil,
narod rešiti pred zlobnostjo laško.

22. Mašnik odšel si v Cerkljansko kotlino,
kjer si oznanjal le božjo resnico.
Ljudstvo svaril si pred grehom, krivico,
mladim si srcem prinesel vedrino.

23. Želel spoznati si sivo davnino
in si iz Cerkna podal se na cesto,
ki odpeljala te v Večno je mesto,
kjer si študiral nato zgodovino.

Nadškof Šušter
in škof Lenič,
kot sta upodob-
ljena na stran-
skih vratih ljub-
ljanske stolnice
svetega Nikolaja

24. Videl čarobna človeška si dela,
slišal fanfare si peti in trombe,
s strahom si svetim odšel v katakombe,
kjer te tišina je grobna prevzela.

25. Tuje medtem so začrtali mejo.
Nisi hotel se vrniti na tuje,
kjer domotožje življenje izljuje.
Čutil po zemlji domači si žejo.

26. Vneto si pridigal in misijonaril,
dokler doma si še čakal brez službe.
Rad si držal se duhovniške družbe
in do sedaj se še nisi pokvaril.

27. Drežnica "sveta", prijazna vasica,
te ljubeznivo nato je sprejela.
V tebi tolažbo iskreno imela
vsaka je grešna in plašna ovčica.

28. Bog ti ponudil je čašo pelina.
Kdor se odločil je Njemu služiti,
mora iz grenkega keliha piti!
S tem ni bila ti odvzeta vedrina.

29. V ječi spoznal si trpljenje, sramoto,
pil si grenkobo iz polne posode,
misлил na čase si zlate svobode.
Ceniti znaš tu najmanjšo dobrot

/Nadaljevanje prihodnjic/

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

*Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

NI nas vreme pregnalo za Telovo procesijo, kakor smo se bali. Šli smo z Najsvetejšim, ki so ga spremljale narodne noše okrog cerkve, blagoslov pa imeli na vrgu stopnišča pred glavnim vhomom. Res je naša procesija kaj skromna v primeri s procesijami v rodni domovini, spominja pa nas na dom in domačo tradicijo, zato jo bomo ohranili, dokler bo le mogoče.

+ Sydneyčani so nas s svojim obiskom res razveselili. Zadovoljni smo, da se spomnijo tudi na nas in pridejo gostovat. Za enkrat so edina gledalška skupina med avstralskimi Slovenci in samo Bog daj, da bi vztrajali. Mi smo pred leti precej igrali. Celo "Slehnika" smo spravili na oder in lepo je uspel. Potem pa smo kar zaspali in bojim se, da se ne bomo več zbudili, razen če pride menda kak poseben kralj Matjaž. Škoda, da ga še ni!

Igro "Trije vaški svetniki" so predstavili na soboto zvečer (7. junija) in še naslednji dan po glavni maši. Bil sem veselo presenečen: ne le v nedeljo, tudi v soboto je bila cerkvena dvorana kar lepo zasedena in smeha seveda na pretek. Tudi igralci so bili zadovoljni z uspehom.

Igralci so imeli s seboj mladega patra Metoda, ki je prevzel dve moji maši v Kew in sta mi ostali samo še dve, v Geelongu ter popoldanska v St. Albansu.

Vsej sydneyjski skupini se iz srca zahvaljujem za gostovanje in se v imenu melbournskih rojakov priporočam v prihodnje.

+ Zopet smo imeli obisk, a tokrat iz Slovenije. Za tretjo junijsko nedeljo je bil med nami oktet "Lesna" iz Slovenj Gradca. Spremljali so slovenjegraškega župana g. Komljanca, ki je v Avstraliji na misiji miru. Slovenj Gradec je edino slovensko mesto, ki je bilo izbrano za "mesto miru". V Avstraliji sta taki mesti le Melbourne in pa Wollongong, vseh skupaj na svetu pa jih je 74. G. župan je bil sprejet v melbournski mestni hiši, oktet pa ga je pa spremljal in seveda tudi nekaj zapel.

Vsa skupina z županom vred je stanovala v Baragovem domu. Bili so zadovoljni in so se počutili doma. In prav ta preprostost ter domačnost, ki je ne dobiš v nobenem hotelu, jim je bila všeč.

Dve so zapeli v cerkvi med mašo, koncert pa priredili takoj po maši in želi velik aplavz. Sledilo je kosilo za upokojece, kot običajno vsako tretjo nedeljo v mesecu.

G. župan mi je izročil tudi posebno diplomu Izselske matice, v priznanje verskemu središču

sv. Cirila in Metoda za dolgoletno kulturno in socialno delo v prid novonaseljencem.

+ Dne 14. maja je med prevozom v bolnišnico umrla MILKA MARINOVICH rojena Šušteršič v Dutovljah 21. aprila 1926. Poročila se je v Trstu leta 1949 z Aleksom, po rodu iz Dalmacije. V Avstralijo sta emigrirala v februarju 1954 in začela v Melbournu. Pogrebna maša je bila 16. maja v farni cerkvi v Montmorency, grob pa je dobila Milka na Andersons Creek pokopališču. Poleg Aleksa zapušča tudi dve hčerki: Vesno por. Grant in Majdo por. Lovrecich.

Iz časopisa povzemam, da je dne 30. maja umrl rojak JANEZ ROGELJ. Po nekem poročilu ga je povozil vlak. Pokojnik je bil rojen na Uncu 26. avgusta 1942, poročil pa se je v naši cerkvi v januarju 1971 z Miro Vagner. Družina je živela v Fawknerju, žal pa se Janez vsa leta ni družil s Slovenci. Po smrtnem oznanilu v časopisu poleg žene zapušča tri otroke (Aleksandra, Mayo in Heleno).

Časopisi so poročali o hudi avtomobilski nesreči preko viktorijske meje, na Riverini Hgw., NSW, blizu Corowe. Zgodila se je preteklo nedeljo, 8. junija. FRANK STEPANČIČ in žena KERRI sta bila na mestu mrtva, oba otroka na zadnjem sedežu (štiriletni Joel in sedemletni Elliot) pa nepoškodovana, a žal siroti brez staršev. Frank je

bil rojen 13. februarja 1956 v Poreču v Isti. On in brat Mario sta prišla s starši (oče Anton-Nino je iz Milj pri Trstu, mama Ana r. Dobrila iz Poreča) leta 1960 kot majhna otroka v Avstralijo. Frank je postal Manager pri Fordu, leta 1989 pa se je poročil s Kerri Lynn Fitzgerald. Žal je zdaj nesreča pretrgala tek mladega življenja družine, ki je mnogo obetala. Pogrebna maša je bila v farni cerkvi v Elthamu, pogrebni obredi pa v Fawknerju.

Vsem sorodnikom naših pokojnih iskreno sožalje.

+ Dan slovenske državnosti smo praznovali že v nedeljo 22. junija. Z nami je bil ta dan tudi g. Aljaž Gosnar, odpravnik poslov na našem veleposlaništvu v Canberri. Pri maši smo se posebej spomnili naše domovine in ji zaželeli božjega blagoslova. Po maši smo se zbrali pred Domom počitka m. Romane ter prisostvovali dvigu slovenske zastave ob petju naše narodne himne. Potem pa smo šli v dvorano, kjer je Narodni svet Viktorije priredil akademijo v počastitev slovenski državnosti.

+ Porok ta mesec ni bilo, razen ene poveljavljene nekatoliške poroke. Krsta pa moram omeniti v naši cerkvi dva: Dne 24. maja je bil krščen **Andrew Emanuel**. Dobila sta ga Eric Psarianos in Sonia Irene r. Maver, Gladstone Park. Naslednji dan, 25. maja, pa je krstna voda oblila **Danielo**, ki je

Sydneyski igralci med nami. To je pa večja skupina, kot samo trije svetniki

razveselila družino Johnnyja Iskra in Irene r. Kalčič, Mill Parka.

Obema družinama iskrene čestitke.

+ Dvorana me že nekaj časa priganja. Čas je že po skoraj tridesetih letih, da jo olepšamo, saj potrebuje svežine. Štefan Cek in Franc Kravoš (en dan je pomagal tudi Jože Kernjak) sta ji že prebarvala stene. V okras jim bodo lepo okvirjene slike iz Slovenije, pod pa bo prekril "heavy duty" tepih. Vsi skupaj pa bomo morali bolj paziti, da se ne bo delala škoda.

+ Na vsako četrto nedeljo imam zvečer en mesec slovensko mašo v Morwellu, en mesec pa v Wodongi. V juniju je bila maša v Morwellu in vesel

sem teh rojakov. Ni jih mnogo, pa vendar pridejo z vidnim veseljem. Po maši vedno še poklepeta pred cerkvijo, zvem krajevne novice in zlasti za bolnike. da jih vem obiskati. Smo res kot ena družinica in prepričan sem, da prav to potrebujemo.

Žal ne morem to reči o Wodongi (310 km iz Melbourn), ki ima skupaj z Alburyjem kar lepo število rojakov. Obisk pri slovenski maši že nekaj časa šepa. Zadovoljiv je le, kadar pride kak slovenski škof ali izredni gost. V maju pa sta prišli k slovenski maši - dve osebi. Na dolgi poti domov sem sklenil, da z mašo v Wodongi do nadaljnjega preneham. Naj se tamkajšnji rojaki med seboj pogovorijo in mi sporočijo, ko bodo želeli mašo. Rade volje bom prišel, a ne za dve osebi.

P. BAZILIJ

Martha Magajna:

HVALA ZA LEP SPREJEM!

IGRALSKA družina Merrylands je po predstavi veseloigre TRIJE VAŠKI SVETNIKI na domačem odru veskega središča v Sydneyu gostovala z njo tudi v Wollongongu. En teden pozneje, 7. in 8. junija, pa smo z igro obiskali tudi slovensko skupnost v Melbournu.

Wollongong ima sorazmerno majhno število slovenskih naseljencev, vseeno pa so napolnili dvorano svojega malega kluba v Figtree. Odbor "Planice" se je izredno potrudil, da bi ustregel vsem našim željam in potrebam, vključno z obilno postrežbo, da ne bi od "težkega truda" omagali. Ob tako prijaznem sprejemu ni čudno, da se vsako leto z veseljem vračamo v Wollongong z novim dramskim delom.

Kot že omenjeno, naslednji konec tedna smo se odpeljali proti Melbournu. To ni tako enostavno, kot se sliši. Melbourne ni za sydneyjsko mejo, ampak je do njega dvanajst ur vožnje z avtobusom. In mi moramo, kakor polž svojo hišico, vse svoje premoženje nositi s seboj, od kulis, odrske opreme in kostimov pa do osebnih potrebščin.

Gostovali smo v dvorani slovenskega verskega središča sv. Cirila in Metoda v melbournskem okraju Kew. Tam nam je zaposleni pater Bazilij skupaj s pridnimi gospodinjami Društva sv. Eme pripravil nadvse prijazen sprejem. Da bi se mu vsaj malo oddolžili, smo pripeljali s seboj iz Sydneya našega novodošlega mladega patra Metoda. Ta je v nedeljo v Kew opravil obe slovenski službi božji, da je pater Bazilij opravil samo dve ostali redni maši te nedelje, v Geelongu in St. Albansu.

Nismo pričakovali velikega obiska, saj je slovenska skupnost Melbourn raztresena po veliki površini in - kot smo slišali - samo en del prihaja na prireditve v Kew. Kako zelo smo bili presenečeni, ko je navdušeno občinstvo dvakrat - v soboto zvečer in v nedeljo po glavni maši - popolnoma napolnilo cerkveno dvorano, še veliko več kot v našem domačem Sydneyu. Še posebno so nas presenetili rojaki iz 65 kilometrov oddaljenega Geelonga, kjer je Slovenski klub v odgovor na naše povabilo organiziral kar celo skupino, da se je udeležila predstave. Prekosila jih je samo gospa Jožica Gerden, ki je prišla na našo igro iz daljne Mildure, kar je za nas izreden kompliment. In kompliment je tudi, da so nekateri prišli kar na obe predstavi, tako so jim bili "sydneyjski svetniki" všeč.

Med gledalci je bilo precej mladih Slovencev druge generacije - na veliko veselje mlajših članov naše igralske skupine, ki so tako imeli priliko srečati svoje vrstnike iz Melbournu.

Veliko zaslugo pri našem uspehu sta prav gotovo imeli obe voditeljici slovenskih radijskih oddaj na SBS, gospa Mariza Ličan v Sydneyu in gospa Elica Rizmal v Melbournu, ki sta za nas napravili dobro reklamo. Marsikaterega poslušalca sta prepričali, da si mora našo odrsko prireditev nujno ogledati.

Hvala g. Štefanu Merzlu, predsedniku SNSVic za lep sprejem, hvala patru Baziliju za gostoljubje in delo, ki ga je imel z nami. Hvala pridnim gospodinjam Društva sv. Eme, ki so nam v Baragovem domu pripravile prenočišča, odlično hrano in še celo popotnico, da ne bi omagali na poti proti domu. Posebno pa še hvala čudoviti publikli za tako lep sprejem, da že komaj čakamo, da se bomo drugo leto spet srečali z drugo odrsko igro.

Znamke

Zopet so pred nami slovenske znamke, ki so zadnje bile "na svitlo dane" - 30. maja 1997. Zelo nas veseli, da je med tremi v zbirki "Znameniti ljudje" tudi naš oltarni kandidat, misijonski škof FRIDERIK IRENEJ BARAGA. Priti za dvestoletnico rojstva na slovensko znamko, si je mož vsekakor zaslužil. Bil je neumoren misijonar in škof, pa tudi pisatelj slovenskih, indijanskih in nemških knjig. Sestavil je tudi edini slovar indijanskega jezika, da se človek samo čudi, kdaj je našel čas. Ljubljanskemu muzeju je prinesel 47 predmetov iz indijanskega življenja. A kar katoličani najbolj cenimo, so njegove kreposti, ki jih je Baraga razvil do heroične stopnje.

Ostala dva znamenita moža sta MATIJA ČOP (1797-1835) in BARON ŽIGA ZOIS (1747-1819). Prvi je bil izreden talent za jezike, Prešernov prijatelj in duhovni voditelj, literarni zgodovinar in kritik. Žal je premlad umrl - utonil je v Savi. Baron Žiga Zois pa je bil mentor, ki je po izobrazbi prekašal vse tedanje slovenske izobražence. Imel je torej kaj velik vpliv na vse, ki so se radi zbirali v njegovi hiši v posebnem krožku in uporabljali njegovo bogato knjižnico. Zbiral je narodno blago in dajal pobudo mnogim, da so ustvarjali. Bil je skoraj štirideset let svetovalec slovenskih prarodnih

*Razlago znamk
nam je posredovala
MAURA VODOPIVEC*

delavcev.

Še dve znamki sta izšli v letošnjem maju. Ena spominja na 140-letnico železniške proge Ljubljana - Trst. Je del proge, ki naj bi Dunaj povežalo z glavnim pristaniščem Avstro-madžarskega imperija. Dela so se pričela že leta 1850. A treba je bilo premostiti mnogo ovir kraškega sveta za zadnjih 145 kilometrov te važne proge. Izredna zadeva je bil Borovniški most, dolg 584 metrov. Z ozirom na potrebe so za progo zgradili tudi poseben tip lokomotive.

Druga znamka pa je v počastitev prostovoljnih gasilskih organizacij v Sloveniji. Naše prvo gasilsko društvo je zaživelo v Metliki leta 1869, leto kasneje pa tudi v Ljubljani.

Tako so nam znamke zopet nekaj povedale. Z naše strani pa zahvala gospe Mauri Vodopivec, ki nam je to razlago posredovala.

Z VSEH VETROV

TONY BLAIR, novi britanski predsednik vlade je praktičen kristjan in ne skriva svojega verskega prepričanja. Sam je sicer anglikanske vere, a njegova žena Cherie je katoličanka in katoliške vere so tudi otroci Nicholas, Kathryn in Euan. Ob nedeljah hodi oče s svojo družino k maši v katoliško cerkev v londonskem mestnem okraju Highbury.

Nekateri britanski časopisi so že ugibali, ali se novi predsednik vlade zaradi družine nagiba k prestopu v katoliško Cerkev. V tem primeru bi prekršil ustavni zakon iz leta 1829, ki prepoveduje katoličanu vršiti službo vladnega predsednika. Če pa bi jo vseeno lahko upravljal, bi bil Blair prvi katoliški predsednik v več kot 400-letni angleški zgodovini.

MUSLIMANOV je v Evropi vedno več. Kapljali so v Evropo kot sezonski delavci, dobili so zaposlitev in tudi vse možnosti vršiti svoje verske dolžnosti. V Nemčiji se zbirajo v 27 mošejah z minareti. Živi pa tam že približno 2,8 milijona muslimanov, največ iz Turčije (2.050.000), iz Bosne in Hercegovine (340.000), Irana (111.000), Maroka (82.000) in Afganistana (61.000). Kot je pokazala ena od anket v javnih občilih, se ob teh številkah skoraj polovica Nemcev - 48 odstotkov - čuti ogrožene. Nobene nevarnosti za nemško družbo ne čuti 37 odstotkov Nemcev, drugi pa do tega vprašanja niso zavzeli svojega stališča.

Zanimive so tudi te številke o muslimanih v Angliji, ki jih je objavil The Sunday Times. Po objavljenih podatkih naj bi bilo leta 1995 v Angliji ob 854.000 dejavnih vernikov anglikanske Cerkve 536.000 dejavnih muslimanov. Razne statistične projekcije zadnjih let pa naj bi nakazovale, da bo

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
9359 1179
A.H.: 9470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

leta 2002 dejavnih anglikancev še 756.000, muslimanov pa že 760.000 - torej več kot anglikancev.

FRANČIŠKANSKI RED je dobil novega generalnega predstojnika. Patru generalu zadnjih let se je letos iztekel termin. Provinciali iz vsega sveta so se zbrali na kapitelj v Assisi k Mariji Angelški. Delegatov je bilo 145 iz 103 držav, zastopali pa so 18.000 članov frančiškanskega reda. Med delegati je bil tudi predstavnik slovenske provincije in njen predstojnik p. Polikarp Brolih. Na kapitelju, ki je bil zaključen 25. maja, je bil izvoljen za generalnega predstojnika reda p. **Giacomo Bini**. Je italijanskega rodu, je pa več let deloval v afriških misijonih in na Madagaskarju. Generalni vikar reda je postal p. Estevo Ottenbreit, po rodu Nemec, ki živi v Braziliji.

Novemu vodstvu reda želimo Mir in vse Dobro!

V MOSKVI napovedujejo, da bo v jeseni izšel v nemškem jeziku prevod knjige ruske zgodovinarke Irine Osipove. Knjiga govori o 310 mučencih za vero - katoliških duhovnikih in redovnikih. Bili so ustreljeni ali so umrli drugačne nasilne smrti za časa komunizma po ruskih zaporih, taboriščih, ali pa v izgnanstvu.

PO ANKETI, ki so jo med katoličani Hong Konga opravili lani, skoraj polovica (47,5 %) odklanja kitajsko upravo, ki bo v teh dneh dobila v roke Hong Kong. Ves svet pravzaprav ugiba, kako bo šlo. Demokracija bo težko obstala pod komunistično kitajsko vlado. Ne morem si misliti, da bodo kitajske oblasti prav ob Hong Kongu enostavno popustile ter pustile velemestu iti svojo pot. Večina novinarjev, ki vsaj malo poznajo komunizem, je mnenja, da bodo Kitajci kmalu privili vijak. Sicer pa bo ugibanj kmalu konec

MATI TEREZLIJA je bila spet odlikovana. Ameriški kongres ji je poklonil zlato medaljo za njene zasluge pri pomoči najbolj ubogim v Kalkuti. Ker že govorimo o m. Tereziji, naj povem še to, kar sem nedavno bral. Njeni avtogrami - lastnoročni podpisi - in prav tako podpisi papeža Janeza Pavla II. so bolj zaželjeni kot podpisi katere koli druge znane osebnosti na svetu. Tako je zatrdil Michael Levine v najnovejši izdaji svoje knjige Naslovnik. Pove pa tudi razlog: ljudje sprejemajo oba kot redka človeka, ki svetu prinašata upanje.

VELIKI DRUŽBENI PREMIDI so na vidiku. Ljudje se že od nekdaj radi selijo. Danes se

množično selijo iz dežele v mesta in to po celem svetu. A take selitve le poslabšajo njihov socialni položaj. To najbolj jasno vidimo v krajih latinske Amerike. - Če se bo izseljevanje nadaljevalo v istem tempu kot doslej, računajo, da bo leta 2000 živel v mestih razvitih držav 75% vseh prebivalcev dežele, 45% pa prebivalcev dežel v razvoju.

SATANISTIČNIH SEKT je vedno več, saj danes vražjeverstvo cvete. Zato pa so te sekte tudi vedno bolj nevarne. L'Osservatore Romano je nedavno objavil daljši članek z naslovom: Pojav satanizma v današnji družbi. Pisec članka govori o razvoju, širjenju in nevarnosti satanističnih sekt. Opozarja, da se bo morala sedanja družba kaj kmalu soočiti tudi v s tem vprašanjem. Sektam se namreč pridružuje vedno več ljudi. Ti se udeležujejo satanističnih obredov s klicanjem hudega duha.

Nevarnost je huda in mnogotera, da jo mnogi na prvi pogled niti ne opazijo. Nevarnost je n.pr. občudovanje nekaterih pevcev in popevkarjev, ki v svojih pesmih nagovarjajo občinstvo k nasilju, spolnemu uživaštvu, samomoru in kar naravnost v službo satanu.

Če le malo razmišljamo, vidimo, da ima satan še veliko moč, večjo kot si mislimo. Zato ga ne podcenjujmo. Kdor nevarnost ljubi, se v nevarnosti tudi zlahka pogubi.

GLEDE SAMOMOROV sem vedno bral in slišal, da je Slovenija prav v vrhu. Zdaj pa slišim isto o Avstraliji. Porast je zadnji čas strahoten in vse izgleda, da si s Slovenijo lahko podasta roke. Največ samomorov je med mladimi. Nedavno smo brali o devetletnem samomorilcu. Saj še prav vedel ni, kaj je življenje, pa si ga je že ugasnil... Vpliv televizije? Prav gotovo. Pa celotna vzgoja in nevrozgoja, ki ne vzhaja blagih značajev, ampak suroveže.

V SKUPNI IZJAVI so kanadski škofje pozvali katoličane, naj na volitvah v parlament volijo le tiste politike, ki zagovarjajo varnost in svetost življenja ter se zavzemajo za uboge ter splošno blaginjo ljudi. - Nihče volilcev bi ne smel reči: mene nič ne briga. Volilci odločajo. Prav sleherni glas ima svojo vrednost.

MEDNARODNO ROMANJE VOJAKOV v Lurd je bilo letos že devetin trideseto. Udeležilo se ga je lepo število mož iz tridesetih držav. Računajo, da se jih je pri Lurški Mariji zbralo okrog 14.000, če ne več. V Lurd so poleg drugih romali vojaki iz srednje in vzhodnoevropskih držav: Poljske, Romunije, Češke, Slovaške in Hrvaške, prvič pa iz Ukrajine. Žal so slovenski vojaki ostali doma.

Romanje je znamenje novega upanja, saj je prišlo precej vojakov iz bivših komunističnih dežel.

HD HYUNDAI
Motor Company

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477 Fax: 9793 1450

CM
COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

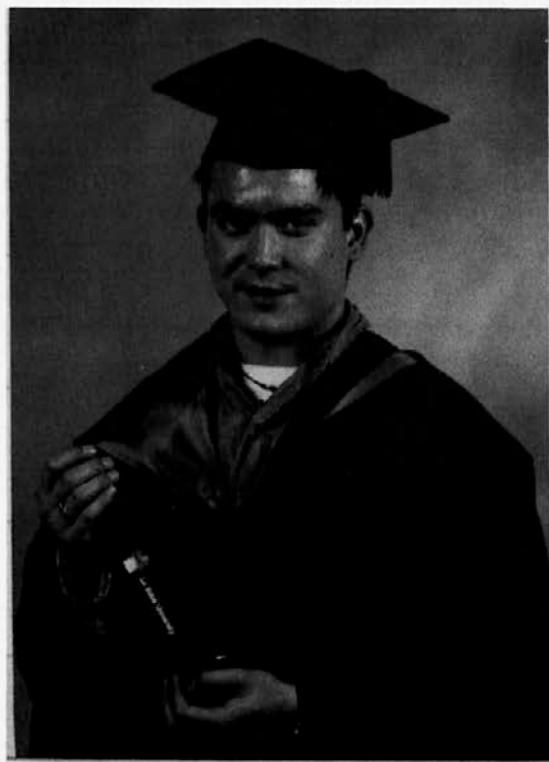

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Lani v maju smo objavili v GALERIJ MLADIH sliko in napisali nekaj besedo o Melindi Tee, zdaj pa naj pride na vrsto še njen brat MICHAEL TEE. Se najbrž čudite, kaj dela kitajski priimek v slovenskem Kotičku naših mladih. Najbrž ste pozabili, kaj smo takrat napisali o Melindi. Oče je kitajskega rodu, mama pa je pristna Slovenka, oba pa sta po poklicu dentista. Mama je prišla še kot dekle s starši v Avstralijo. Njen oče, dr. Mihael Colja, je bil dobro znan sydneyjskim Slovencem - žal pa je že nekaj let v večnosti.

Ker sem vam odkril starega očeta Mihaela, vam je jasno, kje je dobil fant, ki ga danes predstavljamo, svoje ime. Po starem očetu seveda. Krstil pa ga je v sydneyjski slovenski cerkvi sv. Rafaela p. Valerijan leta 1975. Botrovala sta stari očka in stara mama.

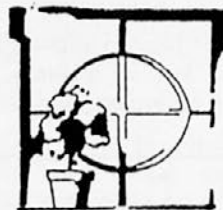
Michael je obiskoval osnovno šolo "Mother of God" v East Ivanhoe, v srednjo šolo pa se je vpisal na Xavier College v Kew. S slednjo šolo je bil zelo zadovoljen. Med tem časom je postal tudi Sea Cub

VŽIVELI SMO SE V NOVE ČASE . . .
A KO NA ZEMLJO DAHNE NOČ
IN Z BAJNO NAS MOČJO OBJAME,
NAM DUH, V MLADOSTNA LETA ZROČ,
POZDRAVLJA LJUBO DOMOVINO -
KJER V SONČNEM BREGU GROZD ZORI,
KJER VETRC ZLATO KLASJE ZIBLJE,
KJER SLAVEC V TIHO NOČ ŽGOLI.

PROSLAVLJAMO RODÚ VRLINE,
KRASOTO RODNEGA SVETA,
DA V MLADEM ZARODU OSTALA,
BO ISKRA NAŠEGA DUHA,
DA DVEH SVETOV SOKOVI MOČNI
OBILEN SAD NAM OBRODÉ,
DA V NARODOV DOMOVJU NOVEM
ŽIVELO NAŠE BO IME.

IVAN ZORMAN

in po nekaj letih Sea Scout. Večkrat so taborili ali jadrani na morju in jezerih. V šoli ga je pa veselilo, da se je pomeril z drugimi v namiznem tenisu, kriketu in hokeju.

Kljub razvedrilu in športu pa Michael šole ni zanemarjal. Dokaz je v tem, da je leta 1992 uspešno napravil izpite ter prejel Victorian Certificate of Education. Nalednje leto je bil sprejet na trgovsko fakulteto La Trobe univerze. Da je nekaj zaslužil, je vzporedno s študijem tudi vrtnaril, bil natakar in pral avtomobile. Lani je končal svoje študije, letos v aprilu pa je diplomiral kot Bachelor of Commerce. Žal pa še ni mogel dobiti zaposlitve, zato še vedno opravlja razne posle, obenem pa išče službo v kakšnem računovodskem podjetju.

Michael gotovo verjame sestri Melindi, kako lepo je v Sloveniji. Enkrat naj gre pogledat, kakšna je mamina dežela. Morda se bo navdušil tudi za slovensko kulturo in dobil veselje do slovenskega jezika.

Michael, vse najboljše ti želimo!

Naslov slovenskega veleposlaništva je:
ADVANCE BANK CENTRE - Level 6
60 Marcus Clarke Street
CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni
predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O.Box 284, Civic Square,
CANBERRA, A.C.T. 2608

DNE 5. maja nam je bila posredovana novica, da je glavni avstralski letalski prevoznik QUANTAS s prvim majem 1997 v Ljubljani odprl svoje predstavništvo. Zanimanje je veliko tudi za obiskovalce, ki prihajajo iz Avstralije na obisk k sorodnikom v Slovenijo in tudi v sosednje dežele. GOLFTURIST je vključen v mreži rent-a-car sistema EUROPCAR Interrent, predvsem z vozili Renault in Peugeot.

GOLFTURIST kot IATA agent posreduje letalske vozovnice glavnih letalskih prevoznikov. Plačila pa so možna tudi preko nakazil bank v Slovenijo na devizni račun GOLFTURIST-a. Sprejemamo tudi plačila s kreditnimi karticami: American Express, Eurocard Mastercard, Diners, Visa (tudi takoiimenovani sistem kataloške prodaje).

Želeli bi avstralskim Slovincem predstaviti ponudbo GOLFTURISTA in posredovati čim več storitev.

GOLFTURIST, Trdinova 3, Ljubljana
Ljubljanska 80, Domžale

SLOVENSKO KANADSKI SVET nam je iz Toronta poslal sledeči dopis, s katerim tudi avstralske Slovence opozarja na zakon o popravi krivic:

Oktobra 1996 je bil v Sloveniji odobren ZAKON O POPRAVI KRIVIC. Pri vseh pomanjkljivostih bo zanimal lep del naših rojakov po svetu, ki so utrpeli krivice v času enoumja. Zakon pokriva in določa odškodnino, med drugim za

a) krivico zopora iz političnih razlogov, ki pokriva obdobje od 15. maja 1945 do 2. julija 1990.

b) krivico, ki se je zgodila s povojnimi poboji oseb iz političnih razlogov.

Pod a) priznava denarno odškodnino, dvojno štetje za pokojnino.

Pod b) priznava odškodnino, kot bo določil

Misli, junij 1997

KRIŽEM AVSTRALSKÉ SLOVENIJE

poseben zakon.

Pismene vloge se vložijo pri posebni republiški komisiji. VAŽNO! Vloge se morajo vložiti do 10. julija 1998!

Tudi priporočamo vsem rojakom, naj vložijo vloge, da se jim izda državljanški list. V novem političnem vzdušju, pod novo vlado, je upati, da bo to šlo uspešneje in hitreje. Še posebej opozarjamo naše rojake, da imajo otroci vsaj enega slovenskega državljanstva pravico na državljanstvo in otroci naši vnuki prav tako. Med mnogimi ugodnostmi državljanstva je vedno odprta pot, delovanje, življenje, dedovanje v Republiki Sloveniji. Republika Slovenija bo prej ali slej član Evropske skupnosti. Slovensko državljanstvo bo odprlo prosto pot tudi do vseh držav Evrope, članov EU s pravico tam živeti in delati. Za naše otroke in vnuke je to najlepša dediščina.

Ga. Ema Pogačar, predsednik KSK
Dr. Peter Urbanc, tajnik KSK

ENFIELD, NSW - Dne 24. maja 1997 je v Brisbanu naš rojak gospod Stan Natlačen, kapetan Tujske legije, prejel visoko francosko odlikovanje - Legion d'Honneur. V imenu Predsednika Francoske Republike mu ga je podelil francoski konzul v kratki, tradicije polni ceremoniji. Prisotna je bila tudi častna straža bivših legionarjev in oddelka francoske vojne ladje.

Gospod Stan Natlačen je sin znane ljubljanske družine dr. Marka Natlačena, ki je bil ban bivše predvojne Dravske banovine, med italijansko okupacijo pa z atentatom ubit kot eden prvih žrtev komunističnega terorja.

G. Natlačen je študiral v Parizu, kjer ga je zajel začetek druge svetovne vojne. Pravočasno se je

CROWN

Communication Technology

24 Lancaster St. Ashburton
P.O. Box 373 Victoria 3147.

Tel: (03) 9886 9393

Fax: (03) 9886 9393

Rosemarie Jones
Martin Oppelli

Security
Access Control
Broadband
Fibre Optics
in Data Cabling
Nameščamo Hi Q
in Phaselink TV-antene

MELBOURNSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO. POKLIČITE NAS!

Funerals of Distinction

A F U A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

umaknil v London, kjer se je julija 1940 pridružil De Gaullovi "Free French" vojski. Sprejet je bil v Tujsko legijo in bil s 13. bataljonom poslan v Severno Afriko. Prve bitke je doživel pri Dakarju, kasneje pa v Gabonu in bil prvič ranjen v bitki za Elamein.

V bitki za Monte Cassino v Italiji, ki je trajala od decembra 1943 do maja 1944, so se borile vse zavezniške armade, vključno Novozelandski, Poljaki in francoske edinice. G. Natlačen je bil zelo težko ranjen, zato se je zanj dne 19. maja 1944 druga svetovna vojna končala.

Po končani vojni je g. Natlačen zastopal Francijo pri mednarodnem Rdečem križu v Švici, nato pa sodeloval pri IRO-organizaciji v Avstriji do leta 1951, ko je prispel v Avstralijo.

G. Natlačen je verjetno eden izmed malega števila Slovincem, če ne morda kar edini prejemnik tega visokega francoskega odlikovanja. Iskreno mu čestitamo. - Miša Lajovic

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS

Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvrujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

GREENSBOROUGH, VIC. - ZAHVALA ob smrti. Nenadoma je 10. maja 1997 v Gospodu zaspal in nas zapustil JOŽE GOLENKO, naš ljubi in dragi mož, oče in stari oče. Za njega je bilo slovo lahko, a pred nami so težki in žalostni dnevi brez njega. V tolažbo nam bo molitev in trdno upanje v Boga, ki nas bo enkrat spet združil na veke.

Želim se v svojem imenu in v imenu hčerke ter njene družine zahvaliti našim sorodnikom in številnim prijateljem za pomoč in tolažbo, ki nam je v dneh žalosti dajala pogum. Posebna zahvala p. Baziliju za obisk in molitve tisto jutro, ko je naš dom obiskala smrt, kakor tudi za molitve v cerkvi ob krsti, pogrebno mašo in pogreb. Stanku Prosenaku se zahvalimo za lepe besede v cerkvi pred pogrebom, enako Štefanu Mrzeli. Vsem iz srca hvala za udeležbo pri rožnem vencu in maši ter pogrebu, posebej članom Lovskega društva za Jožetovo spremstvo na njegovi zadnji poti.

Dobri Bog naj Vam vsem poplača, našega dragega Jožeta pa naj sprejme v svoj mir!

Zalujoča žena Marija, hčerka Julie, njen mož Albert ter vnučki Madeline, Daniel in Nathan.

WANTIRNA, VIC. - Spet se oglašam. Najprej naj se zahvalim, da ste v prejšnji številki objavili imena darovalcev za obnovo nagrobne spomenika Rudolfa Štembergerja na pokopališču v Springvale. Še nekaj darov je prišlo kasneje in bi prosil, da objavite tudi te.

Po dvajset dolarjev so darovali: Marija Štavar (Neščina), Frane Jaksetič (Škofov) in Jože Iskra (Matkov). - Ponovno pa so darovali (po petdeset dolarjev): Rude Iskra, Rude Jaksetič in Anton Poklar. Vsem moja iskrena zahvala.

S slovenskimi pozdravi! - Anton Brne

MT. MEE, QLD. - Četudi bolj pozno, se tudi jaz pridružujem s čestitko k urednikovi 25-letnici urejanja in upravljanja naših dragih Misli. Sprva sem mislil, da je morda pomota v letih, tako hitro

beži čas. Pa bo kar držalo, da je četrto stoletje mimo. Ob prebiranju starih letnikov Misli, ki so obenem kronika našega življenja v Avstraliji, se človek spet zave veseljih in žalostnih dogodkov ter sprememb v preteklosti. Brez Misli bi bila naša izseljenska družina res zelo uboga.

Rad bi bralcem v nekaj vrsticah opisal obisk okteta Lesna iz Slovenije. Za nas na severu je bil obisk pomemben že v tem, da so pevci začeli svojo avstralsko turnejo v Kraljičini deželi, v Brisbanu, kar se doslej še ni nikoli zgodilo. Tako so bili njihov prvi vtisi o Avstraliji z našega konca. V zgodnjih jutranjih urah, ko je bila na letališču še tema, smo goste pripeljali na naš slovenski hribček. Na naši društveni zemlji so pričakali prvo jutranjo zarjo v Avstraliji. Že prvi pogled na ta slovenski svet sredi prostrane Avstralije, na naše znamenje, na Brezjansko Marijo Pomagaj, na društveno dvorano med evkalipti je bil gostom tako všeč, da je njihov vodja pokleknil v rosno travo in poljubil našo avstralsko zemljo. To smo sprejeli kot globoko spoštovanje do naše nove domovine, ki je nas priseljence sprejela in nam daje dober kruh. Avstralijo so pozdravili tudi z lepo domačo pesmijo, da smo lahko spoznali, kako dobri pevci so, pa tudi slovenski fantje na mestu. Naše gospodinje so nam pripravile dober zajtrk, potem pa se je dan nadaljeval s pesmijo, veselim razgovorom in ogledovanjem naših naravnih lepot in turističnih znamenitosti, katere jim je razkazoval Jože Vah.

Koncert okteta Lesna je bil zelo uspešen, lepo podan in lepo sprejet, zato upam, da je bil obisk za goste in za nas nepozabno doživetje.

Sporočiti moram tudi smrt tukajšnjega rojaka, ki je umrl 25. maja 1997 v Maryborough, kjer je tudi pokopan. Pokojni MILAN ČEČ je bil rojen v Jelovem pri Zidanem mostu 19. decembra 1930. V Avstralijo je prišel 1956 in se pred štiridesetimi leti v Mt. Isi poročil s Kathleen, dekletom angleškega rodu. Imela sta tri hčerke: Danico, Katico in Marino, zdaj že vse tri poročene. Sožalje družini.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC
Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji ...
Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.
Vprašajte za ostale informacije!
2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD.4217
Telefon: (075)398 759

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh. 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

Pokojnik se ni dosti družil s Slovenci, zato ga le redki poznajo. Za njegovo smrt sem zvedel po Anici Klekar, ki živi v istem kraju kot je pokojni.

Še enkrat Vam z Anico in ostalimi prijatelji iz srca čestitam v srebnemu uredniškemu jubileju. Bog Vas živi! - Mirko Cuderman

KDO BI VEDEL Povedati...

... kje je ANTON CVEK. Po prihodu v Avstralijo je bil v Baragovem domu, živel pa je še delj časa v Kew, ker je delal v takrat še polni psihiatrični bolnišnici. Mama sprašuje »po njem, ker se že dolgo ni oglasil.

"Ali pijete?" vpraša zdravnik pacienta med pregledom. - "Z veseljem, gospod doktor." - "In kaj?" - "No ja, kaj pa imate?" - "Ampak, ne mislim vendar tukaj." - "Kam pa greva, gospod doktor?"

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Ga. JANA MAZI, odvetnica, Dalmatinova 9,
1000 LJUBLJANA, sprejema pravno zastopstvo
za vsa področja. Telefon/Fax:(061)316 292

Samo okrog 18 km od Nove Gorice, v
slikovitem mestecu ob Soči, prodam takoj
vseljivo enostanovanjsko hišo. Lep vrt, nekaj
gozda in tudi manjša njiva - vse prav ob hiši.

Podrobne informacije posreduje iz vljudnosti ga.
Tatjana Tee, ki živi v Melbourneu, 80 McArthur
Road, East Ivanhoe, Vic. 3079.

Telefon: (03) 9499 3432

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Šele ko je splaval na površje, so ugotovili, da je vo-
tel.

+ Skoraj vsi naši gospodarski načrti so računi brez
krčmarja.

+ Slovenci bi radi spremenili Slovenijo v Švico brez
švicanja.

+ Ugotovil sem, da stojijo pri izhodih iz krize isti vra-
tarji, ki so stali pri vseh v krizo.

+ Preveč strahu se lahko kaže tudi kot premalo svo-
bode.

+ Če bi revolucija res žrla svoje otroke, kot pravi pre-
govor o revoluciji, potem bi že zdavnaj bruhal.

+ Karierist misli s komolci.

+ Prazne glave slej ko prej splavajo na površje.

+ Ugibali so s strahom: ali Stres ali Rode. Prišel je
Rode in z njim stres.

+ V politiki po pomladi navadno pride zima.

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno: 1.klobuk; 5.potok; 9.bol; 10.soba;
11.pa; 13.bik; 15.le; 16.uš; 17.ata; 19.vi; 20.
S.K.A.; 21.rop; 22.elipsa; 24.Metka; 26.od; 28.ta;
29.vadim; 32.imovit; 34.tam; 36.pot; 38.de; 39.iti;
40. as; 41. se; 42. alt; 44. in; 45. moka; 46. jok;
48.Atila; 49.sekira. - Navpično: 1.kipar; 2.ob; 3.
bob; 4.ulivek; 5.polip; 6.obc; 7.ta; 8.košava; 12.
atom; 14.kila; 16.uk; 18.apetit; 20.saditi; 23.sod;
25.tam; 27.sopara; 29.Vida; 30.atelje; 31.mati; 33.
opeka; 35.Minka; 37.os; 41.sol; 43.tok; 45.mi;
47.ki.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Zdenka
Zupančič, Ivan Podlesnik, Jože Grlj, Lotte Rafolt,
Ivanka Kreml, Lojzka Pinterič, Hans in Albina
Konrad. - Izžrebana je bila Zdenka Zupančič.

IZPOLNJEVALNICA

1.	—	—	—	I	—	—	—	—	—
2.	—	—	—	—	—	—	—	A	—
3.	—	—	—	—	—	N	—	—	—
4.	—	—	—	Z	—	—	—	—	—
5.	—	—	—	—	E	—	—	—	—
6.	—	—	—	—	D	—	—	—	—
7.	—	—	—	—	—	O	—	—	—
8.	—	O	—	—	—	—	—	—	—
9.	—	—	—	—	—	—	K	—	—
10.	—	—	—	—	—	A	—	—	—
11.	—	R	—	—	—	—	—	—	—
12.	—	O	—	—	—	—	—	—	—
13.	—	—	—	J	—	—	—	—	—
14.	—	O	—	—	—	—	—	—	—
15.	—	—	—	—	—	A	—	—	—
16.	—	O	—	—	—	—	—	—	—
17.	—	—	—	—	—	U	—	—	—
18.	—	—	—	M	—	—	—	—	—
19.	—	—	—	—	—	S	—	—	—
20.	—	E	—	—	—	—	—	—	—
21.	—	—	—	I	—	—	—	—	—

1. pisarniška potrebščina; 2. eden slovenskih svetni-
ških kandidatov; 3.gora blizu Ljubljane; 4. kraj v Istri;
5. kuhinjska posoda; 6. eden slovenskih svetniških
kandidatov; 7. zelo vljuden pozdrav; 8. Slomškov
rojstni kraj; 9. vrsta koledarja; 10. del Ljubljane; 11.
kraj na Dolenjskem z Baragovo graščino; 12. novi
ljubljanški nadškof; 13. močvirje pri Ljubljani; 14.
hribček nad Ljubljano; 15. slovenska reka; 16. vrsta
domače živali; 17. nam vsem poznana žival; 18. eden
slovenskih svetniških kandidatov; 19. več sosedov sku-
paj; 20. slovenski pesnik (že pokojni); 21. simbol slo-
venstva.

Če si vstavil pravilne besede, ti bo ena vrst črk, brana
od zgoraj navzdol, nekaj oznanila.

Rešitev pošljite do 15. junija na uredništvo!

"Ali se je tvoj po poroki kaj spremenil?"

"Zelo. Prej mi je vedno omenjal srce, zdaj pa
govori samo o želodcu..."

JESENSKO LISTJE in **ZA PEST DROBIŽA** sta pesniški zbirki adelaidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Cena vsake je deset dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed zanimivih knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena 15 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, ki živi v Avstriji. Cena 13 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Druga izdaja. Cena 15 dolarjev.

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena 8 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR – Baragove molitve je zbral v molitvenik dr. Franc Jaklič. Z velimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – V angleškem jeziku pisana knjiga je izšla v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, NSW. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Pisana je še v času enoumja. Cena 6 dolarjev.

VENETI, nasi davni predniki. Knjiga je nedavno izšla tudi v angleškem jeziku. V zalogi je nimamo, lahko pa jo preko MISLI naročite. S postnino iz Evrope bi bila cena nekaj manj kot stideset dolarjev. Prisla pa bi po navadni postni, ker bi drugace postnina stala več kot knjiga.

Imamo na razpolago še več slovenskih knjig, ali jih po želji lahko tudi naročimo.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, **MAN WHO BUILT THE SNOWY**, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena, brez poštnine je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je zadnja pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena 12 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na **Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

12/7/97 - 14/7/97 - 9/8/97

18/9/97 - 4/10/97 - 15/11/97 - 29/11/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

~~~~~
SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1997.**

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite v / urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 9 842 5666